

Dagbog 18

For perioden
4. maj 2002 til 3. juni 2002
turen til Thailand med Minna og Leo

Forord

Denne dagbog er min attende dagbog der beskriver vores tur til Thailand sammen med Minna og Leo.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2002   Turen til Thailand

Turen til Thailand for perioden den 4. maj – 3. juni 2002

Lidt fakta om Thailand

Indbyggertal	: 60 millioner
Hovedstad	: Bangkok, ca. 8 millioner indbyggere
Areal	: 514.000 km ² (12 gange så meget som Danmark eller på størrelse med Frankrig.
Befolkningstæthed	: 117 pr. km ²
Afstand fra nord til syd	: Ca. 1.600 km
Afstand fra øst til vest	: Ca. 800 km på det bredeste sted.
Højeste bjerg	: Doi Inthanon 2565 meter over havet. Ligger i det nordlige Thailand i Nationalparken Doi Inthanon, der er opkaldt efter bjerget.
Længste flod	: Chao Phraya er 365 km lang og giver vand til rismarkerne i Nord- og Centralthailand.
Vigtigste eksportvarer	: Computere, ris, tapioka, gummi, tekstiler, elektronik, sko, legetøj.
BNP pr. indbyggere	: 13.700,- D.kr.
Religion	: 95 % buddhister, 4 % muslimer, 1 % andet.
Styreform	: Konstitutionelt monarki, reageret af kong Bhumibol Adulayadej (Rama 9.).
Klima	: Varmt (marts – Maj). Regntid (Juni – Oktober). Køligt (November – Februar).
Valuta	: Bath (1 Bath = 100 Satang). 100 Bath = ca. 20,- D.kr.
Flag	: De røde, hvide og blå bånd, symboliserer nationen, buddhismen og monarkiet.
Befolkningsgrupper	: 75 % thailændere 14 % kinesere 3 % malajer 1 % bjergstammer 7 % andre
Hovederhverv	: Landbrug (ca. 54 % af befolkningen beskæftiges ved landbrug)
Gennemsnit levealder	: Kvinder 73 år, mænd 65 år.
Analfabetisme	: 6 %
Turisme	: Ca. 8 millioner besøgende pr. år.
Tidszone	: 6 timer foran normal dansk tid
Grænser	: Mod vest grænser landet op til Burma, mod Øst til Laos og Cambodja og mod syd til Malaysia.
Udtale	: Et "R" udtales som et "L"

Lørdag den 4. maj

Lørdag den 4/5 kl. 08.45 havde vi bestemt afgang fra Sdr. Felding. Bent og Poul Erik ville køre med os, men forinden skulle vi over til Ester og Poul Erik til morgenkaffe.

Ester og Poul Erik ville i vores ferie se efter huset – vande blomsterne samt sørge for at postkassen blev tømt.

Vi kørte næsten præcis og ankom til Karup, hvor vi mødte Minna og Leo i feriehumør. Vi fik hurtigt checket ind uden problemer (ja, jeg er til stadighed altid i tvivl, om nu alt er gjort som det skal gøres – nogle gange skal Atchara skrive Jørgensen og andre gange Saengrit, og hvornår skal man nu vælge det rigtige efternavn.

Efter 1 øls tid var vi klar til afgang mod Kastrup, hvor vi havde en del turbulens undervejs og jeg havde mit besvær med at holde Jesper fastspændt på de rigtige tidspunkter. Det føltes som om han sad på dynamitstænger.

Efter en lidt hård landing ankom vi godt til Kastrup, hvor vi straks ilede over i Udenrigsterminalen.

Efter lidt frokost og handlen ind, ja dankortene var faktisk på et tidspunkt ved at køre varme, var vi klar til at gå ud til gaten.

Her ventede vi maks. 15 minutter før vi fik lov til at gå ombord i TG 951, en Boeing 747 fra Thai Air, og vi havde fået kanon gode pladser ude ved vinduet.

Efter at vi var kommet i luften, som sædvanе tro var en utrolig spændende oplevelse, var tiden inde til at udlevere dagbogen fra dengang jeg mødte Atchara for første gang. Inden vi ankom til Thailand, mente jeg det var på sin rette plads at Minna og Leo vidste hvordan det hang sammen.

Ombord fik vi en udsøgt service og selvom jeg senere på aftenen måtte bede 3 danskere om at "falde ned", havde vi en god og rolig flyvning hvor vi passerede følgende lande: Litauen, Rusland, Kasakhstan, Usbekistan, Afghanistan, Pakistan, Indien, Burma

Vi fløj i 38.000 fods højde med en fart af 890 km/t og skulle tilbagelægge ikke mindre end 8.601 km før vi kunne lande i Bangkok, og som så mange gange før – inden vi var kommet i luften – passede det forventede ankomsttidspunkt på minuttet.

Jesper og Casper fik en god nats søvn, da vi langt om længe havde fået ro på de 3 bagved siddende danskere.

Lige efter morgenmaden kunne Atchara ikke mere. Spændingen og gensynsglæden og måske også lidt træthed, gjorde at hun måtte gøre brug af brækposerne. Derefter fik hun det straks bedre.

Vi landede præcis og ved paskontrollen havde vi den fordel at vi blev henvist til en anden luge, hvor der ingen kø var – overhovedet. Om det var Atchara eller drengene ved jeg ikke, men det var også ligegyldigt – vi kom lynhurtig igennem.

Tolden var også hurtig overstået og nu blev det spændende at se om vi kunne finde familien.

Atchara så dem næsten straks.

Der var mødt følgende op:

Atcharas mor og far, Mæo, Mai, Mæk og selvfølgelig Jut som var vores chauffør. Efter at vi havde fået hilst på hinanden fik Minna og jeg vekslet nogle penge, så vi kunne klare os et stykke tid. Kursen var ca. 4,91 Bath for 1,- D.kr.

Indtil nu havde Minna og Leo ingen fornemmelse af hvor varmt det i grunden var, men da vi kom udenfor lufthavnsbygningen kom "chokket". Der kom som en bølge at varme lige i "ansigtet" på os, og hvem som ikke har prøvet dette før, er det en meget mystisk og spændende oplevelse.

Nu manglede vi kun at få pakket bilen, hvilket var et større ingeniørarbejde. Der var ikke mindre end 5 store kufferter + 3 store rejsetasker samt alt vores håndbagage, men vi fik det stuvet sammen og var klar til afgang.

Undervejs gjorde vi stop ved Lam Takhong Reservoir, hvor vi havde en pragtfuld udsigt over søen. Det var tid til at spise. Atchara gik ren amok og bestilte til den helt store guldmedalje, selvom kl. kun var 08.15.

Vi spiste og drak for i alt 1.100,- Bath inkl. drikkepenge for os alle 12, eller omregnet i danske kroner ca. 18,- D.kr. pr. person.

Når vi kom udenfor skyggen, var det næsten ikke til at holde til. Det var meget varmt, omkring 40°.

Casper var allerede blevet utrolig gode venner med Mai og de gik godt i spænd lige fra starten.

Jesper derimod var lidt mere, for ikke at sige meget mere tilbageholdende, og ville kun være ved mor eller far.

På vej mod Ban Dan nåede vi vist alle at blunde lidt. Vi havde trods alt været længe undervejs indtil nu.

I byen Dan Khun Thot fik vi handlet lidt ind, hvilket vil sige: vand, øl, cola, mælk og diverse fødevarer. Her fik Minna også for første gang oplevelsen af hvad et marked indeholder af fødevarer – heriblandt frøer. Minna "elsker" nemlig frøer.

Vi ankom trætte til Ban Dan og fik pakket ud samt set os omkring på matriklen. Det var dejligt at se alt det som vi havde iværksat sidste gang vi var derude, var blevet ført ud i livet, hvilket vil sige fliser i hele huset og vindue + dør. Derudover havde de moderniseret badeværelset med fliser samt gjort køkkenet i stand. Alt dette havde også betydet, at der var møbleret total om i hele huset.

Et nydeligt hus efterhånden, som de kunne og er stolte af.

Efterhånden meldte trætheden sig hos Leo og efterfølgende også for Minna, hvorfor de tog sig en lille lur på de nyindkøbte madrasser.

Om eftermiddagen gik vi en dejlig tur i Ban Dan. Lige før aften var vi til munkefest, hvilket vil sige at der var 3 unge mænd der for en periode skulle være munke, og dette bliver fejret under stor festivitas og gamle ceremonier, og i Ban Dan er det Atcharas morfar, der er meget stor buddhist, som forestår messerne.

Vi var lige ankommet hvorefter vi oplevede monsunregnen komme som en sky fra en klar himmel. Det regnede helt vildt og Leo og jeg skød på at der kom mellem 50 og 100 mm regn på ganske kort tid.

Men vi morede os imens over en gammel hane der så ud til at have været tidligere fodboldspiller – den haltede og var hjulbenet.

Vi blev straks budt på øl og mad, og maden var god, men også meget stærk, men det skulle nu ikke forhindre os i at spise det.

Efter at maden var indtaget og øllet drukket (vi blev dog straks budt på en ny øl, som vi sagde Nej tak til), gik vi hjemad i næsten tørvejr. Undervejs havde vi et lille stop, hvor vi overværede en anden munkefest.

Derhjemme fik vi igen lidt at spise og 1 flaske god dansk rødvin, hvorefter vi besluttede os for at tage til munkefest igen, men som et slag med en hammer "faldt" jeg pludselig om. Trætheden havde endelig overvundet mig efter godt og vel 24 timer uden ret megen søvn.

Der blev hurtigt tilrettet 2 sovepladser – en til Minna og Leo og en til Atchara, Jesper og mig. Casper ville sove hos Atcharas mor.

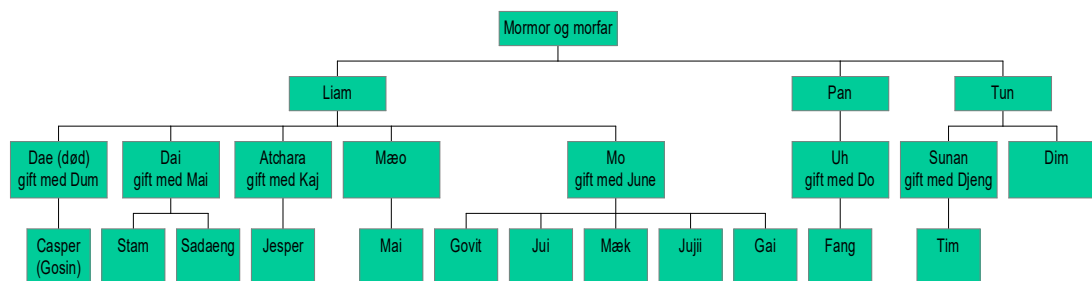
1 soveplads består af 3 madrasser, 1 stort myggenet, 1 stor fælles dyne samt 1 "vindmølle", for at køle os lidt ned i løbet af natten.

Jesper havde i løbet af natten 2 gange mareridt hvor jeg måtte op og sidde og trøste ham. Alt hvad han havde oplevet det sidste døgn, havde åbenbart været lige rigeligt. Casper kom også ned til mig i løbet af natten.

Nogle familiedata over familien Saengrit

Buddhismen

I Thailand står templerne altid åbne, så man kan komme derind og bede. Selv om buddhismen er en religion baseret på filosofi og ikke på gudstro, vil den almindelige thailænder alligevel bede til Buddha, som var han en gud.

Ofte har de bedende lotusblomster, blomsterkranse eller røgelse med, som de lægger foran Buddhaen for at ære ham.

Når en thailænder dør, tilkaldes munke fra det nærmeste kloster til hjemmet, så de kan sørge for, at sjæle kommer rigtigt til vejrs. Ved selve ligbrændingen møder både munke, familie og vender op, og den afdøde får fødevarer og lys med i graven.

De afdødes urner kan ses mange steder i templerne, hvor de bl.a. anbringes i de små klokkeformede bygninger, der kaldes "stupæer".

Begravelsen markeres med en fest i hjemmet, der kan vare op til 14 dage. 100 dage efter døden afholdes der endnu en fest, som dog kun varer en dag.

Den store buddhistiske højtid finder som oftest sted i maj, hvor thailænderne fejrer Buddhas fødsel, oplysning og død. På dette tidspunkt gøres der rent og pyntes op både i hjemmene og i templerne. Ved mørkets frembrud overhældes Buddha figurerne med parfumeret vand, og thailænderne går rundt om dem med lys i hænderne.

Den oplyste

Buddhismen spiller en stor rolle i Thailand – såvel åndeligt som kulturelt. Litteratur, kunst og arkitektur har for størstedelens vedkommende religiøse overtoner.

Buddha betyder "Den Oplyste". Betegnelsen bruges om en person der gennem meditation har opnået fuldstændig kontrol over sig selv og er nået frem til livets sande erkendelse.

Grundlæggeren af buddhismen var en indisk brahma fyrste søn, Siddharta Gautama. Han levede 563 – 483 f.Kr., og hans lære kom til Thailand omkring år 267 f.Kr.

Da Siddharta blev født, blev det spået at han ville blive en mægtig hersker, hvis han valgte et jordisk liv. Levede han derimod et helligt liv, ville han opnå et indre klarsyn. Fyrsten ønskede, at hans søn skulle blive en mægtig hersker og beskyttede Siddharta, så han levede i rigdom og skønhed uden at stifte bekendtskab med verden uden for paladset. Men en dag i sit 29 år slap Siddharta ud.

Her traf han en olding, mødte et sygt menneske og så en død, der blev båret af den grædende familie, og han forfærdedes over, at livet kunne være så hårdt. Til sidst mødte han en tiggermunk, der lyste af fred og visdom. Siddharta besluttede herefter at forlade paladset, sit nyfødte barn og sin kone og leve som munk.

Han forsøgte, først gennem askese, at finde frem til livets mening, men efter seks år opgav han at finde frem til sandheden på denne måde. Han besluttede så at sætte sig til at meditere under et bodhitræ (figentræ), indtil han havde opnået den sande forståelse af livet. I et syn så han, at hemmeligheden ved livet er, at det hænger sammen som en kæde.

Mennesket er så at sige "fanget" i denne kæde og må fødes igen og igen. Hvis blot et af kædens "led" brydes, kan livet høre op og mennesket gå ind i **Nirvana**.

Siddharta Gautama fandt vejen ud af denne kæde og blev derfor **Buddha**. I resten af sit liv forkyndte han sin lære, som mange lyttede til og fulgte.

Buddhas lære bygger på brahmanernes forestilling om **samsana** (reinkarnation) og **karma** (loven om årsag og virkning), der siger, at alle gode og dårlige handlinger har en afgørende indflydelse på tilværelsen i det næste liv. Målet for mennesket er at befri sig selv fra den evige kæde af genfødsler.

For at blive Buddha må man have fuldstændig kontrol over sit sind, og en af metoderne til dette er meditation.

Derved skaber man en indre ro og klarhed. Buddha tager afstand fra den fanatiske askese og gudsdyrkelse.

Buddhismen er derfor en religion, der erstatter troen på guder med en filosofi. Mange buddhister forsøger at følge de **fem leveregler**: ikke dræbe, ikke lyve, ikke stjæle, ikke handle umoralsk, ikke indtage rusmidler.

Den form for buddhisme, der praktiseres i Thailand, kaldes **Theravada**, "de ældres vej". Det er den oprindelige form for buddhisme, hvor hvert enkelt menneske skal frelse sig selv uden fremmed hjælp.

Klosterliv

I Thailand forventes det, at alle mænd under 20 år går i kloster i mindst tre måneder. Her bliver de undervist i almindelige skolefag og i Buddhas lære.

Fra juli til september kan man i de fleste **wat'er** (tempelområder) se unge mænd, der under store festligheder bliver optaget i munkeordenen. De bærer novicernes hvide dragter og er kronragede. Under en parasol, der beskytter mod solens skarpe stråler, går de sammen med familie og venner rundt om templet. Følget har medbragt nogle få, beskedne gaver, som den unge mand kan tage med sig i templet. Før novicen træder ind i templet, kaster han småmønter ud til de fremmødte. Han går ind i templet, og der reciteres vers fra Buddhas lære.

Under ceremonien skifter han til den orange dragt, som han skal bære, mens han er i klosteret. Ceremonien slutter og munken får anvist sin bolig i klosteret. En munk har dog altid mulighed for at forlade ordenen. Dette begrænser ikke hans muligheder for eventuel senere at indtræde igen.

Munkene i Thailand lever ikke isoleret, tværtimod er der megen kontakt mellem dem og den almindelige befolkning.

Hver morgen ved syvtiden kan man se munke gå rundt med tomme skåle for at samle ris eller grøntsager til dagens eneste måltid, der skal indtages inden kl. 12.00 middag. Kvinderne deler med glæde mad ud til munkene, da de derved gør en god gerning. Munkene deltager også i udviklingsprojekter i landsbyerne, hvor de hjælper til og underviser.

Foruden de fem leveregler, som alle buddhister forsøger at leve efter, skal munkene også leve i fattigdom og cølibat. Begrundelsen er, at et liv med kvinder og rigdom virker forstyrrende på den koncentrerede udøvelse af meditation.

Mandag den 6. maj

Bortset fra Jespers mareridt om natten havde alle sovet utroligt godt. Minna og Leo var meget overrasket over at de havde sovet så godt, som de nu havde gjort. Men nu var det tid til et bad, hvilket var lidt af en oplevelse. Man kunne næsten i hele Ban Dan tydeligt høre Minnas udbrud, (gispen efter vejret) når det kolde regnvand kom over hende.

Vi fik stabled et fantastisk morgenbord på benene og nød morgenmaden medens det endnu var "køligt", 25°.

Efter morgenmaden gik vi op til templet, hvor man var i færd med at gøre klar til munkeindvielsen.

Minna, Leo og jeg nåede lige et besøg på "systuen" som er et projekt munkene har stabled på benene i templet.

De lærer kvinderne at sy tøj – skoleuniformer. Daglønnen er 60,- Bath. Skoleuniformerne bliver solgt og dermed cirkulerer "forretningen".

Vi blev straks budt på et glas koldt vand, som vi desværre blev nødt til at takke Nej tak til.

Vi kan ikke tåle deres "klare kildevand" med mindre det er "flaskevand".

Efterhånden var man også klar til munkeindvielsen, men forinden fik Minna pæn hilst på Atcharas mormor, der havde så meget at sige til Minna – Atchara var tolk.

Senere deltog vi i ceremonierne. Minna og Leo måtte deltage i selve dansen rundt om templet. De blev hentet og nærmest trukket ind i menneskemylderet. Nogle var allerede oppe på 180° - eller sagt med andre ord "pisse fulde", og alle var i et enormt humør og glade.

Efter denne "fest" kørte vi af sted til silke byen Ban Khwao nær Chaiyaphum, hvor vi handlede silkestof ind. Både Atchara og Minna skulle have stoffer til kjoler og andet godt.

Inden vi kørte fik vi lige besøgt det lokale marked.

Vi kørte derpå til et sted, hvor man "dyrker" silkeormene, men forinden skulle vi have noget at spise. Vi spiste godt og rigeligt for 320,- Bath for 13 personer i alt.

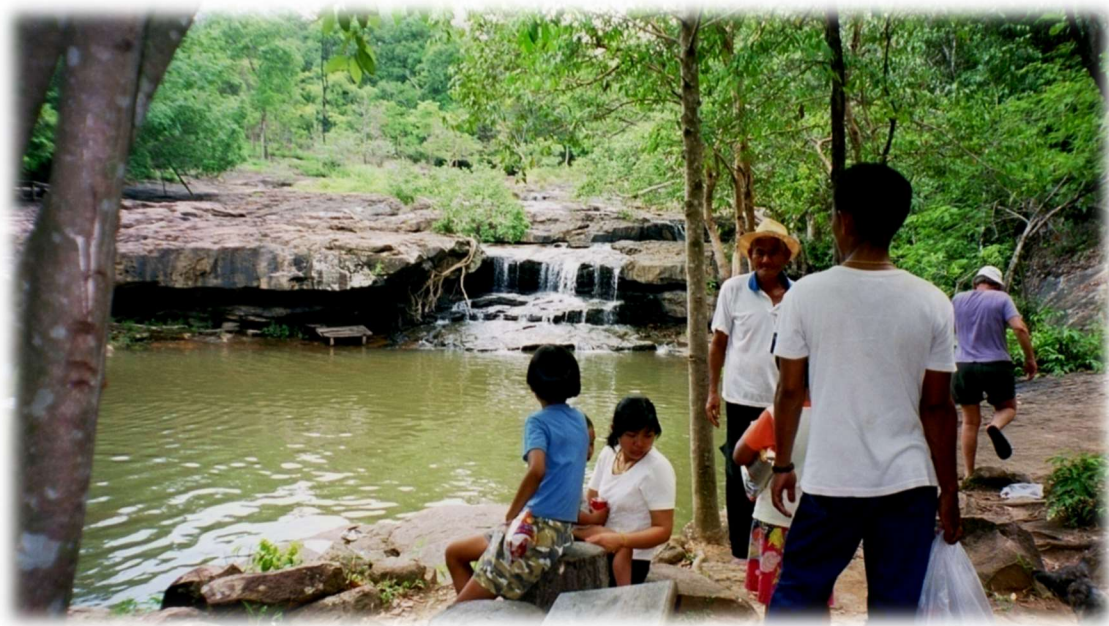
Stedet hvor ormene blev "dyrket" var desværre lukket på grund af helligdag, så vi kørte hjemad, hvor vi først skulle ud til et vandfald i Sai Thong National Park.

Der var ikke så meget vandfald som vi måske havde forestillet os, men her var dejligt og hyggeligt og vi kunne få skyllet tæerne i det dejlige rindende vand. Casper, Dujii, Mai og Jesper nåede også at bade.

For at komme helt op, gik vi på broer der i hvert fald havde set bedre dage. De så mildest talt livsens farlige ud, men de holdt til os.

Her ved vandfaldet så vi den første "falang".

På vej tilbage var vi nede og se et meget gammelt træ på 100 år og 80 meter højt. Sluttelig fik vi alle noget at spise. Pris 160,- Bath.

Turen gik derefter igennem et bjergområde til Darat Cambing, hvor vi skulle have handlet lidt ind.

Dujii havde en stor klump tyggegummi, som hun havde hendes besvær med, så Minna kom hende til hjælp og kastede det ud på vejen, og lige præcis der hvor tyggegummi

landede, skulle Atcharas mor senere stille hendes ene fod og kunne næsten ikke trække foden fri af denne mega store klump tyggegummi.

Vi andre skreg af grin og havde svært ved at komme os.

Hele dagen havde vi siddet ude på "ladet" og fået en del sol. Her var nemlig dejligt at sidde og få landskabet ligesom lidt tættere på.

Om aftenen var der social hygge hvor vi var omkring 15 personer til spisning, og omkring kl. 22.30 blev der ro og alle fik en god nats søvn, efter en lang og begivenhedsrig dag med mange nye oplevelser og impulser.

Tirsdag den 7. maj

Vi stod omkring kl. 06.00 da vi skulle med Atcharas mor op til Templet, med morgenmad. Morgenmaden skal være klar kl. 07.00 i Templet, hvor munkene ankommer.

Vi oplevede fordelingen af det mad som de forskellige damer ankom med og hvorefter det i portioner blev delt ud til hver enkelt munk oppe på et plateau. Inden maden må spises bliver der holdt en messe og derefter er det bare med at få "skovlet ind".

Da dette var veloverstået stod den derhjemme, på det gode morgenbord igen, som var en stor nydelse – ikke mindst for Atcharas far, som fik sig tilsnegen en Fernet Branca.

Kl. 09.00 skulle vi være klar til afgang mod Korat. Sunan ankom præcis og igen havde vi den samme placering; Minna, Leo, Jesper og jeg sad omme bagi og havde en dejlig tur mod Korat, en afstand på omkring 80 km.

Vi startede med at veksle penge, hvilket var lidt af en oplevelse. Jeg ville veksle mere ned 1000 dollar, hvilket var over grænsen for hvad den normale bank check kunne tillade. Efter en opringning til Bangkok, hvor rejsecheckenes udstedelse fra Danmark blev godkendt, kom det selvfølgelig i orden.

Han undskyldte mange gange – men procedurerne skulle selvfølgelig overholdes. Imedens havde Jesper det sjovt med politimanden der holdt "vagt" i banken.

Derefter stod den på guldindkøb. Atchara fik et armbånd i 2 bath til 13.000,- Bath, ja og så uden at jeg brokkede mig. Hvad gør man ikke for sin kone.

Efter dette vilde indkøb gik vi en tur på markedspladsen, som var meget spændende og uhyggelig stor.

Vi så alverdens ting og sager og havde det enormt sjovt, hvilket mange af de handlende også havde når de så os skeje ud.

Inden vi forlod Korat var vi i BigC, for at handle ind. Vi skulle bl.a. købe en "vaskemaskine" til Mæo. Pris 3000,- Bath, hvilket var Minna og Leos samt Atchara og min gave til Mæo. Inden vi nåede at komme ud, blev vi selvfølgelig væk for hinanden. Casper og Atcharas mor var sporløst forsvundet. Efter en større eftersøgning fandt vi dem og vi kunne køre.

Efterhånden var alle blevet godt sultne (vores største fjende), og vi skulle have fundet et sted at spise, men helst uden for Korat på grund af larmen.

Vi fandt hurtigt noget og fik en dejlig gang mad. Pris 290,- Bath for 11 personer. Leo og jeg kørte på daværende tidspunkt klatten.

Leo sagde til mig: "Hun har da lige været ude og flyve", hvilket jeg straks fattede, men Atchara og Minna undrede sig over denne "opdagelse", indtil jeg fortalte at hun havde enormt tykke fødder.

Dermed lå vi igen næsten flade af grin.

P.S.

Minna havde lige fra vi landet ind i mellem beklaget sig over hendes "opsvulmede" fødder, hvilket vi drillede hende lidt med. Vi kaldte det flyverben.

På vej hjem kørte vi en lille omvej ud til det store tempel Wat Balai som ligger mellem Dan Khun Thot og Bamnet Narong. Undervejs begyndte det at regne og os der sad omme bagi blev fuldstændig svinet til, men vi havde det sjovt. Vi grinte og grinte og der kom mange sjove bemærkninger undervejs. Bl.a. blev vi enige om at vi ikke skulle betale falang priser for at komme ind og se noget. Man kunne ikke se at vi var falanger.

Vi besøgte templet hvor vi bl.a. også så store Catfish og ikke mindst gigantiske store skildpadder.

Munken der hører hjemme ved dette tempel, er en meget berømt munk i hele Thailand. Han har ladet opføre et utal af templer rundt i hele Thailand og er derfor en utrolig værdsat munk. Han har bl.a. haft besøg af kong Bhumibol flere gange.

I min halskæde bærer jeg en meget sjælden amulet i guld af denne munk, som mange thailændere har villet købe / bytte med mig. Amuletten har jeg på et tidligere besøg hos Atcharas mor og far, fået foræret af Atcharas mor. På det tidspunkt var jeg ikke klar over hvad det var jeg havde fået, men nu er jeg stolt ved at bære den.

Efter dette spændende tempelbesøg kunne hjemturen starte, hvor Atcharas mor ville være guide, hvilket medførte en omvej på adskillige kilometre. Ja vi måtte på et tidspunkt vende "kareten" og samme vej tilbage, men til hendes forsvar havde denne lille omvej været spændende og interessant. Omvejen kom hun senere til at høre en del for.

På vej tilbage sad Atchara omme hos os og sagde, at vi havde det da utroligt sjovt derude. I Darat Cambing holdt vi ind på markedet hvor Minna og Leo smagte på en frisk åbnet Durian. Jeg skulle ikke nyde noget. Jeg kender frugten.

Velankommen derhjemme fik jeg betalt vores gave til Atcharas mor og far. Vi gav dem 32.000,- Bath.

Om aftenen opstod der en mindre fest med Gammel dansk og øl.

Onsdag den 8. maj

Om formiddagen kørte Atchara, Minna, Leo og jeg af sted på knallert. Vi havde lånt Djengs knallert som Minna og Leo lånte. Jesper og Casper ville Atcharas mor og far gerne passe.

Vi skulle først have afleveret det brev, jeg havde forfattet til BYG Data, signeret af Atchara, Minna og Leo.

Derefter gik turen til Darat Cambing hvor vi fik handlet ind til den helt store guldmedalje. Vi fik købt T-shirts og frugter i lange baner, hvor Atchara pruttede om priserne, så var det en hel lyst.

På vej hjem holdt vi ind ved et dejligt spisested og hvor vi fik en slags fondue, utrolig dejlig mad og enormt hyggeligt.

Derhjemme oplevede vi om eftermiddagen et mega regnskyl, som kom meget pludseligt. Det piskede ned og det var helt vildt. Samtidig med de enorme regnmængder der kom ned, var der orkanlignende kastevinde, og lige pludseligt var det faktisk hundekoldt.

På et tidspunkt medens dette stod på, kom vi til at diskutere udhuset eller som Atcharas far havde fortalt Leo og mig: hønsehuset. Atchara sagde at det aldrig havde været et hønsehus, men at hønsene kun overnattede derinde – hvilket vi grinede meget af inkl. Atchara.

Da regnen var holdt op kørte vi en lille tur igen. Vi startede med en tur op til skolen og videre ud til "telefoncentralen" i Ban Hua Thale, hvor vi fik skyllet ganen med lidt humle. Når Atchara ringer til hendes mor er det denne "telefoncentral" hun ringer til, og de kører så ud og fortæller at der er telefon til dem. Dette tager ca. 45 minutter, og virker.

Efter at tørsten var slukket kørte vi videre til et lille marked, hvor Leo og jeg havde det kanon sjovt.

Jeg fik købt en elefanthue, hvilket Leo ikke kunne stå for. Han måtte absolut også eje en sådan på trods af Minnas indsigelser om at det var en "dum" investering.

På vej hjem havde vi vores elefanthuer på, hvilket var et ømt syn i denne varme, men vi havde det sjovt.

Om aftenen spiste vi godt og stærkt. Vi kunne vælge mellem 7 forskellige retter. Omkring kl. 21.00 var alle godt mætte og trætte og vi gik i seng.

Torsdag den 9. maj

Straks efter morgenmaden kørte vi af sted mod byen Non Thai for at se hvad der sker med buddhister der ikke er gode buddhister. Stedet hedder Wat Baa Rak Roi.

Vi startede heldigvis med det onde og sluttede af med det gode. En spændende, men også grusom oplevelser.

På vej tilbage gjorde vi holdt ved en af vejrestauranterne for at få noget at spise. Hun fortalte at hun havde lavet en "cykel" til falangerne og en "lastbil" til thaierne med hensyn til chili i maden.

Da vi fortsatte turen hjemad, kravlede Leo og jeg ind i bilen til de andre. Det var brændende varmt og vi kunne simpelthen ikke holde til det og efterhånden havde vi vist nok også fået rigeligt med sol på kroppen.

Lige før Ban Tan besøgte vi en strudsefarm, hvor omgivelserne var helt eminente. Ejeren sov nede hos strudsene og havde derfor indrettet et lille "soveværelse" hos dem. Strudsene kunne ikke finde hvile hvis han ikke var der om natten. Hele dagen gik de rundt til sagte musik.

I forbindelse med farmen var der også fremstilling af plastikblomster. Daglønnen var her høj (ca. 200,- Bath), men jeg tror også uhyggelig sundhedsfarlig.

Efter hjemkomst kørte vi straks videre til en sø omkring Ban Pak Chap, hvor vi skulle bade.

Vandet var dejligt og alle nød det – lige indtil det blæste lidt op. Der var 2 piger i en badering der pludselig blev bange, da baderingen blæste ud af. Hvad de 2 piger ikke vidste, var at de ikke kunne bunde og hvad endnu værre var – heller ikke svømme.

Pludselig opdagede de inde fra land de 2 piger i nød og der blev straks iværksat en redning. På et tidspunkt var de væk under vand og jeg troede, nu var de færdige, men redderne kom i sidste øjeblik og reddede dem.

En grim oplevelse, men heldigvis med et godt udfald.

Denne oplevelse gjorde at vi ikke rigtig havde lyst til at bade længere og vi kørte hjemad.

Efter hjemkomst kørte vi af sted på knallert til marked i Ban Hua Thale, hvor Atchara igen gik total amok.

På vej hjemad kørte vi i Ban Dan en lille omvej og oplevede et arbejdshold i færd med at fælde et gigantisk træ. Træet var omkring 100 år og vedkommende der skulle have træet, skulle betale 500,- Bath for det.

Her så vi også den største motorsav vi nogensinde havde set. Leo og jeg skulle selvfølgelig lige prøve at løfte den, og den var tung, nej uhyggelig tung.

Leo og jeg hjalp 2 damer med at løfte nogle tunge grene væk fra vejen. Mændene havde pludselig fyraften og ingen gad hjælpe dem.

De 2 damer var utrolig taknemmelige for vores hjælp.

Om aftenen gik vi ombord i en flaske Thai Whisky, og havde det mægtig sjovt.

Det thailandske landskab

Det nordlige Thailand; (ca. 150.000 km²), er hovedsagelig et bjerglandskab, der er en udløber af Yunnan-plateauet i Kina. I området er der 4 store floder: Ping, Wang, Yom og Nam, der alle løber sammen i Chao Phraya. Midt i området ligger byen Chiang Mai.

Den centrale lavland; (ca. 140.000 km²), er en stor flad slette, hvis jordbund består af frugtbart ler. Området kaldes også "Den Store Risskål", da risen her giver et meget stort udbytte.

Det østlige Thailand; (ca. 170.000 km²), er en slette, omgivet af lave bjerge. Populært kan man sige, at befolkningen her lever et halvt år i pløje efterfulgt af et halvt år på en støvfylt stegepande.

Det sydlige Thailand; (ca. 60.000 km²), består af lave skovklædte bjerge, der er rige på forskellige mineraler, bl.a. råder Thailand over ca. 12 % af verdens kendte tin reserver. Området består af rige provinser, og der tjenes penge på fiskeri og Kautsjuk (til gummiproduktion).

Fredag den 10. maj

Minna og Leo fik pakket de sidste ting og sager sammen og vi gjorde klar til afgang på vores tur til grænsen til Cambodja videre derfra til Chanthaburi og ud til øen Koh Samet. Derfra til Pattaya og sluttelig 3 dage i Bangkok.

Efter at man havde været oppe og stemme til det lokale valg omkring "borgmesterposten" kunne vi kl. 10.00 starte på turen.

Jut var selvfølgelig vores chauffør og prisen havde Atchara selvfølgelig også fået handlet ned. Jut ville til at starte med have 2.700,- Bath pr. døgn inkl. diesel. Vi havde et andet forslag. 1.500,- Bath pr. døgn ekskl. diesel, som vi selvfølgelig også skulle betale, og den "åd" han.

For os var det en god forretning, da vi havde planlagt bl.a. ø-turen og hvor vi ikke skulle bruge bilen.

Et sted på hovedvej 304 mellem Pak Thong Chai og Na Di, stoppede vi i bjergene ved en restaurant med en mægtig flot udsigt og hvad endnu bedre var, deres mad. Lækker og god mad til 1.100,- Bath.

Leo ville lige prøve at smage en ristet chili, da han var i den overbevisning, at sådan en tingest ikke længere kunne være så stærk. Atchara fik ham til kun at tage en halv, og jeg skal garantere for at den overhovedet ikke havde mistet noget som helst, men endnu værre blev det, da Leo også kom til at tygge i et stykke meget stærkt ingefær, som var i suppen.

På et tidspunkt var vi urolige for hans tilstand, men heldigvis sad vi udenfor og Leo yderst ved rækkeværket, vindretningen var god, og dermed slap vi andre for Leos spytter. Det tog ham lang tid før han igen kunne trække vejret almindeligt.

Derfra kørte vi videre mod grænsebyen Aranyaprathet via Sa Kaeo. Vi kørte helt ud til grænsen og oplevede Ban Khlong Luk market, som var oversvømmet med folk fra Cambodja – handelsfolk og tiggere.

Et uhyggeligt syn som gjorde at vi valgte ikke at søge visum til Cambodja. Vi var utrygge og det i sig selv var nok til, at vi kun ville nøjes med grænsebyen. Med hensyn til tiggerne kunne Atchara nemt holde dem fra os. Hun skældte dem hæder og ære fra og hvis det ikke var nok, blev hun bare endnu mere grov og så forsvandt de – men kun for et kort øjeblik, så dukkede der bare nye op.

Der var en livlig aktivitet tilbage mod Cambodja, da alle dagsbesøgene skal være ude af Thailand inden kl. 17.00 – ellers falder hammeren, og der er masser af thailandsk og amerikansk militær i området.

Efter kl. 18.00 bliver alle stoppet og checket på strækningen mellem grænsen og Aranyaprathet.

Nord for Aranyaprathet, der også er administrationscenter for hjælpen til flygtninge fra Cambodja, ligger flygtningelejren Khao I-Dang, og som der ikke er adgang til. Fra thailandsk side opfordres til forsigtighed langs grænsen og ude på landet, da der stadig kan forekomme kampe omkring grænsen.

Efter at have snuset til grænsen kørte vi tilbage til Aranyaprathet, for at finde et hotel. Juts næse fejlede denne gang heller ikke noget. Vi fandt et mægtigt flot hotel lidt udenfor byen. Her var rolig og en dejlig natur.

Vi skulle betale 2.800,- Bath for 3 værelser. Det ene værelse havde 4 senge og som Atcharas mor og far, Mæo, Mai, Casper og Jut fik.

Leo og jeg blev hurtig enige om at gå i poolen med børnene. Vandet var meget varmt, ja Leo mente at det var det varmeste vand han nogensinde havde badet i – lige bortset fra bruseren selvfølgelig.

Casper, Mai og Jesper nød at plaske rundt og det var en større kamp at få dem op igen.

Om aftenen gik vi ned i restauranten og fik noget virkelig godt at spise. Minna og jeg blev enige om at Atchara og Leo havde en bændelorm. De åd og åd og kunne slet ikke få stoppet. En ting er sikkert, toiletterne er blevet trykprøvet dagen efter. Det hele kostede 1.540,- Bath.

Hjemme ved værelserne hyggede vi over en flaske rødvin og sammen med nogle gigantiske frøer, til Minnas glæde.

Lørdag den 11. maj

Efter en god nats søvn og alene med konen, lige bortset fra Jesper der sov godt, stod vi op og var klar til morgenmaden.

Dagens program startede med at vi kørte af sted mod Chanthaburi. Første stop var hos en af vin sælgerne langs vejen, hvor vi skulle smage på de forskellige vine, og jeg må indrømme at smagen ikke svarede til vores forventninger, men der blev dog alligevel købt adskillige flasker. Vi valgte vinen ud fra den pæneste etiket.

Undervejs havde vi et andet lille stop hvor vi fik "tanket" op. I udkanten af Chanthaburi så vi for alvor de mange træer med frugterne Rambutan og Durian og på et tidspunkt gik Atchara og Minna total amok med hensyn til frugt indkøb.

Efter Atchara og Minnas "befrugtning" kørte vi ind til Chanthaburi hvor vi oplevede køb og salg af ædelstene i hobevis. Det var helt vildt og enorm spændende og det virkede måske lidt for eventyragtigt til at det kunne passe. Vi så i hvert fald omkring 50 forskellige forretninger som handlede med ædelstene.

Området største attraktion er udgravning af safirer og andre ædelstene. Den røde jord i gummiplantagerne er fyldt med huller, der er op til 12 meter dybe. Man afmærker sit jordstykke, går i gang med at grave og hejser jorden op i spandevise. Det er hårdt arbejde med et magert udbytte, men det hænder, at der dukker en stor sten op. Det er denne drøm om øjeblikkelig rigdom, der får graverne til at fortsætte.

Medens vi oplevede denne hektiske handel, var Atchara til læge med Jesper, da han havde fået høj feber. Vi fik lidt febernedsettende til ham og ikke andet, og så nåede han at overbrække Atchara, som derved fik en ny T-shirt.

Da vi efterhånden alle trængte til rigtig afslapning, valgte vi at køre direkte til havnebyen Ban Talat Phe, hvorfra skibene sejlede til øen Koh Samet.

Undervejs gjorde vi stop et meget pænt sted, hvor vi fik noget at spise. Det er første gang jeg har oplevet at man betaler pr. vægtenhed mad.

Efter denne dejlige frokost var vi klar til den sidste strækning. Vi kørte direkte til havnebyen, hvor vi en stor strækning kørte lang vandet.

Efter en lille rundtur i byen fandt vi et sted hvor der kunne købes billetter til øen. Efter mange forhandlinger lykkedes det os endeligt at finde noget passende og de havde haft adskillige telefonopkald til øen, da vi konstant pressede prisen.

For 3 nætter inkl. overfart samt parkering af bil, skulle vi betale 12.000,- Bath. Prisen gjorde at Minnas dollarbeholdning måtte på bordet. Det var lørdag og ingen havde tænkt på at få vekslet dagen i forvejen.

Da vi stod og ventede på båden tror jeg der var flere der frygtede sejlturen. Det var blæst op og havet viste tænder. Sejlturen over blev også en prøvelse for mange. Den gængede og vippede helt af røven til.

Atcharas mor blev så forfærdelig søsyg og ofrede sig mange gange. Efter ankomst til øen kom næste store udfordring – vi skulle af båden, hvilket var et halsbrækkende foretagende, men vi kom alle helskindet af.

Efter at vi havde samlet alle og alt vores bagage tog vi en taxi, som Leo måtte løbe efter for at komme med, og turen havde næsten taget livet af Atcharas far. Han kørte som en brækket arm – uanset huller eller ej. Vi skulle køre ca. 1 km.

På grund af status som Nationalpark skulle vi betale afgift for at komme ud til vores bestemmelsessted. 20,- Bath pr. thailænder og 200,- Bath for falanger.

Langt om længe fik vi vores hus. Vi skulle bo i et hus med 2 værelser, hvori der var i alt 4 $\frac{3}{4}$ senge. Atchara og jeg sov sammen med Minna og Leo. Huset var OK og lå ved Diamond Beach Ressorrt, som har den bedste og smukkeste strand på hele øen.

En tidligere litteraturstuderende Sunthorn Phu kaldte øen for Koh Kaew Phisadan (øen med sand som knuste krystaller). Hans bedømmelse var lige så korrekt som den var poetisk, for denne ø har sammen med nogle få strande på fastlandet noget af det fineste sand i verden, og det anvendes især til glasfremstilling.

Om aftenen var vi alle ude og spise god mad, hvor vi endnu engang erfarede at alt var lidt dyrere end normalt i Thailand. Vi var kommet til turistområdet.

Vi gik alle undtagen Jut utrolig tidlig i seng. Trætheden havde taget fat i os.

Søndag den 12. maj

Efter et godt amerikansk morgenbord, var der dømt ren afslapning hele formiddagen nede på stranden.

Efter indkøb af lidt strandlegetøj, var alle klar. Nu skulle der bades og leges.

Efter en knap så god frokost, var det tid til thaimassage.

Thaimassage er en gammel kunst, der går helt tilbage til Buddhas tid. Den kombinerer kinesisk akupunktur (uden brug af nåle) med indisk yoga, hvor man ved at påvirke akupunktursteder bringer kroppens energistrømme i balance.

Massagen består i at strække og trække lemmerne. Der tages hårdt fat og kroppen giver højlydt nogle knæk. Det kan virke voldsomt – men bagefter har man det vidunderligt.

Minna, Leo og jeg skulle have massage, medens Atchara valgte den store manicure. Vi skulle betale 200,- Bath for 1 times massage pr. mand. Og nu kommer det sjove.

Leo havde om formiddagen kraftig meddelt at der var én af massagepigerne han ikke ville have massage af – og gætt hvem han nu skulle have massage af?

Men de var alle 3 gode til deres håndværk, men på hver deres måde. Massagen var pragtfuld og timen var hurtig overstået. Som afslutning valgte vi også manicure, hvilket forøgede vores pris med 200,- Bath pr. person.

Her var Leo knap så heldig. Hun havde været god til massage, men klippe negle kunne hun ikke. Hun klippede så langt ned, at vi var i tvivl om Leo overhovedet havde negl tilbage. Leo var midlertidig invalideret. Han kunne bl.a. ikke selv åbne en dåseøl – katastrofe.

Af andre ting han havde svært ved var at rive bolsjepapir af. Han kunne sidde og fedte med en og den samme, medens vi andre kunne klare 3-4 stykker.

Men også her gjaldt mottoet: Ingen arme – ingen mad.

Det tog en uges tid før Leo igen kunne klare sig selv.

På trods af de store bølger var vandet pragtfuldt, men også enorm farligt. Vi oplevede igen 2 personer i nød og masser af livreddere der ilede til hjælp, og heldigvis reddede de 2.

Dagen i forvejen var en japaner druknet i samme område. 1 anden var blevet reddet.

Til aften fik vi igen utrolig lækker aftensmad. Senere på aftenen sad vi næsten med røven i vandskorpen og nød en enkelt og lyttede til bølgernes brusen.

Mandag den 13. maj

Om natten havde vi kraftig tordenvejr, hvor lyn og torden efterfulgte hinanden i et væk. Hele formiddagen havde vi regnvejr, så vi brugte formiddagen til at skrive postkort. Jeg fik skrevet ikke mindre end 7 postkort.

Sidst på formiddagen til frokost gik vi en tur ned i byen, hvor jeg købte en flaske billig Whisky. Jeg syntes at Minna og Leo skulle smage det, selvom det ikke er en nydelse. Vi fik også frokost nede i byen, inden vi tog tilbage til huset. Minna, Leo og jeg gik os straks en dejlig tur nede på stranden og hvor vi fik lidt sol på kroppen. Stedet lever op til beskrivelsen, en fantastisk lækker strand.

Om eftermiddagen fik Minna, Leo og jeg igen en gang massage, men denne gang var Leos pulverheks udskiftet med en anden, til Leos fulde tilfredshed.

Det var enormt sjovt at se når Minna blev bukket sammen på kryds og tværs og til underlige lyde, som jeg ikke før har hørt hende udtale.
I medens vi fik massage, fik Atchara flettet håret, hvilket så rigtig godt ud.

Da vi var færdige med massagen, spurgte de Leo om han ikke skulle have klippet negle. Leo blev helt gasblå i ansigtet, indtil det gik op for ham, at de drillede ham. Han sagde at så skulle det da være tæernes tur, helt inde ved foden, for andet var der da ikke tilbage. Det syntes de var mægtigt sjovt, men undskyldte også mange gange for det den anden massagepige havde lavet ved Leos negle. Hun var også frosset ude af gruppen medens vi var der.

Senere på eftermiddagen tog vi hul på Whiskyen, som smagte helt afskyeligt. Selv Atcharas far kunne næsten ikke få det ned. Men nu havde vi smagt det. Vi tog i stedet for en dansk flaske brændevin frem, men den faldt heller ikke i god jord hos thaierne. Den var for stærk. Men heldigvis kunne vi andre lide den. Om eftermiddagen kunne vi høre en frøs kvækken helt vildt. Først troede vi ikke på at det var en frø, men de fik os overbevist.

Om aftenen tog Atchara, Minna, Leo og jeg alene ud og spise. Vi ville spise fisk og fandt en utrolig lækker fiskerestaurant nede ved stranden. Vi bestilte 4 forskellige fiskeretter og maden var bare lækker.

Kl. 20.00 skulle vi igen være tilbage, da vi ville blive afhentet af den ene massagepigens mand, som vi forærede den billige flaske Whisky.
Vi skulle til fest nede i byen.

Vi havde en sjov aften med megen gøgl som vi lod os medrive af. På et tidspunkt skulle der satses på en mus, der skulle udvælge et musehul. Vores chauffør vandt en flaske øl og en flaske "billig Whisky". Øllet blev straks videregivet til Leo og mig.

Senere kom Leo og jeg op og diskutere om et teaktræs højde. Vi kunne slet ikke blive enige.

Det med afstandsmåling blev det store scoop resten af ferien. Vi kunne ikke lade være med at drille hinanden.

Efterhånden var det blevet sengetid for de fleste af os og vi gik hjemad. På vej hjem besøgte vi massagepigens hjem. Hun ville gerne vise os hvordan hun boede. Resten af turen foregik langs stranden, hvilket nogle steder ikke var særlig nemt med en klapvogn, men vi kom alle hjem i god behold.

Tirsdag den 14. maj

Efter morgenmaden var der igen dømt massage for Leo og jeg. Vi kunne lige nå en tur mere. Igen utroligt dejligt.

Vi fik også vekslet næsten resten af vores rejsechecks, da her var hurtig ekspedition.

Resten af formiddagen foregik med ren afslapning nede på stranden og hvor drengene endnu engang nåede en tur i vandet med Minna og Leo.

Kl. 11.30 kørte vi ned til havnen hvorfra vores båd skulle sejle os over til fastlandet. Men afgangstidspunktet holdt selvfølgelig ikke. Vi ventede omkring 1 time inden vi kom af sted.

Overfarten var denne gang utrolig skøn og Leo, Jesper og jeg satte os helt ud i stævnen, hvor vi hyggede os i solen. Der sad nogle thaier derude og som var helt vilde med Jesper. De bød ham på nødder, hvilket han spiste med god appetit.

Velankommen til fastlandet og ingen søsyge kørte vi mod Pattaya, med et enkelt stop undervejs for at få noget at spise. Vi ankom til Jomtien og kørte lidt med strandvejen for at finde vores "gamle" lejlighed.

Vi fandt det og der var heldigvis ledige lejligheder tilbage. Pris 2.700,- Bath pr. overnatning. Minna og Leo fik et værelse. Atchara og jeg et sammen med Jesper. Resten fik også et værelse og det var de godt tilfredse med.

Vi startede med en indflytter øl, hvorefter turen gik i poolen, hvor vandet havde en dejlig temperatur. Casper, Jesper og Mai hyggede sig og var midtpunkt, hvilket de straks mærkede.

Derhjemme igen gik vi total amok i først rødvin medbragt fra Danmark og derefter i thailandsk rødvin. Det blev til ikke mindre end 4 flasker.

Om aftenen gik vi 4 + Jesper ud og spise. Casper ville ikke med os, han ville hellere være sammen med Mai. Vi spiste godt og fik os en snak med en gruppe danskere, der først havde stået udenfor og kigget på menukortet, og hvor Atchara råbte til dem, på dansk, at her var maden god. Og så valgte de selvfølgelig også denne restaurant. De havde forskellige spørgsmål til os, som vi på bedste vis prøvede at besvare.

Efter besøget på restauranten, var det blevet sengetid.

Onsdag den 15. maj

Efter morgenmaden var der dømt strandtur, hvor Leo og jeg skulle prøve parasailing. Leo lagde for og var høj i hatten efter turen.

Derefter min tur. Jeg kom hurtigt op i ca. 30 meters højde og havde en pragtfuld tur. Jeg var ligeså høj i hatten efter turen, som Leo var.

Som rosinen i pølseenden, var det Caspers tur. Han havde dog en medhjælper med sig. Casper nød også turen. Turene havde kostet 1.200,- Bath i alt.

Til middag kørte vi af sted til "The Million Year Stone Park og Pattayas krokodillefarm". En smuk park prydet med mange bonsaitræer og store sten i forskellige former, der har lagt navn til parken. Stedet huser desuden en stor krokodillefarm. Stedet har også en lille minizoo med bl.a. Catfish, der er verdens største ferskvandsfisk, og som kan blive over 2 meter lange.

Lige før afgang samlede vi Dai op, der med bus, var kommet til Pattaya for at besøge os. Undervejs til parken fik vi for en gangs skyld lidt at spise.

Besøget i parken var en stor oplevelse, hvor vi oplevede det store krokodilleshow og hvor Casper, Jesper, Leo og jeg fik en ridetur på en elefant. Leo skulle prøve at fodre krokodiller med halve kyllinger og troede han kunne drille dem, så jeg havde en chance for at filme det. Men nej – de var lynhurtige og overraskede ham hver gang.

Vi fodrede også Catfish samt så kæmpe store guldfisk, der også blev fodret.

Efter besøget i parken kørte vi tilbage til Jomtien hvor Atchara og jeg tog børnene med i poolen og Minna og Leo gik en tur ned til havet.

Om aftenen var vi alle ude og spise og maden var helt eminent. Vi åd og drak til den helt store guldmedalje. Pris inkl. lidt mad til Atcharas far dagen i forvejen, 1.800,- Bath, for 9 voksne og 3 børn.

Efter dette ædegilde tog Atchara, Minna, Leo, Jut, Dai og jeg en lokal taxi op af strandvejen og begyndte hjemturen på gåben. Vi stoppede et sted hvor det så ud til at vi kunne få andet end øl.

Vi bestilte en omgang Irish Coffee, uden at vide om de kunne lave en sådan. Og om de kunne. Det er den bedste Irish Coffee jeg nogensinde har smagt.

De store kopper blev brændt med en slags sirup. Derefter fulgte kaffen og Jimson Whisky og som prikken over i'et brændende Kahlua. Den var simpelthen perfekt og smagte himmelsk.

Pris 150,- Bath pr. kop.

Da vi var færdige med denne nydelige drik tog vi på ny en lokal taxi og kørte hjemad.

Torsdag den 16. maj

Om natten var jeg oppe for at smøre mine fødder ind. De kløede helt af røven til. Inde på stuegulvet lå der ikke mindre end 4 personer og sov på det næsten bare stengulv. Men de sov godt, kunne jeg se og ikke mindst høre.

Efter at morgenmaden var indtaget tog Minna, Leo og jeg ned til Pattayas højeste bygning "Pattaya Park Tower" og hvor vi ville med hejseliften op til 53. etage og indtage en øl i den roterende restaurant.

Men desværre var hejseliften ikke åben før kl. 13.00. Vi valgte at gå hele vejen tilbage langs strandkanten, hvor vi mødte op til adskillige dejlige thailandske strandsild. Jeg tror at nogle af dem var piger der levede af "natarbejde". Heldigvis gik Minna forrest og så ikke at jeg op til mange gange, måtte "rive" Leo løs fra nogle drømme.

Vel tilbage efter en lang gåtur mødte vi Atchara og de andre. Vi fik lige en lille forfriskning og var klar til en tur med bananen.

Atchara, Mæo, Dai, Leo og jeg skulle på trods af bølgerne ud og prøve en tur. Men først skulle speedbåden skubbes ud, hvilket var enormt hårdt arbejde. Lige før vi skulle af sted væltede bananen for os og Mæo blev bange og valgte at stå af, før det havde fået startet. Atcharas mor skældte hende kraftig ud for fejhed.

Der var mange bølger og jeg sad forrest – Leo bagerst. Jeg fik utrolig mange flyveture og Atchara troede at jeg gjorde det med vilje og råbte konstant at jeg skulle lade være. Men jeg gjorde det ikke med vilje, men forreste mand var altså ham der måtte stå for skud for de største bølger.

På et tidspunkt blev vi alle 4 smidt af og kæmpede for at komme op igen. Atchara klamrede sig til Leo, men vi var alle udstyret med redningsveste, så der var ikke noget at være bange for.

Næste gang det gik galt, var jeg den eneste som ikke blev smidt af. Sidste gang måtte alle en tur i baljen igen og Atchara var ved at have fået nok.

Pludselig faldt Dai af og da vi var tæt på vores begyndelsessted valgte jeg at hoppe i og svømme i land. Dai svømmede også i land og havde, tror jeg, drukket adskillige liter saltet havvand.

Efter en af skylning i fersk vand, kunne turen mod Bangkok starte.

Efter ca. 5 minutters kørsel begyndte Dai at brække sig, hvorefter Atchara og hendes moder fulgte trop. Et rent brækorgie.

Efter 1 times kørsel var alle klar til lidt frokost. En god frokost inkl. 8 øl kostede 370,- Bath og alle blev godt mætte – også Atchara og Leo.

På vej op langs kysten stødte vi på mange store fabrikker der forarbejder roden af tapioka til foderpiller. I Chonburi blev verdens største transportbånd over vand bygget til at føre foderpillerne fra siloerne til skibe 3 km ud for kysten.

I løbet af få år blev denne afgrøde, der ellers tidligere kun dyrkedes til lokalt brug, landets største eksportvare. Desuden blev Thailand den største producent på verdensplan og kom til at dække 95 % af efterspørgslen.

Omkring kl. 16.00 ankom vi til Bangkok og fandt ved Dais hjælp straks hotellet. Dai kører til daglig taxi i Bangkok. Han lejer en taxi for et døgn af gangen og alt hvad han tjener ud over 500,- Bath er lige ned i lommen til ham selv.

Vi skulle bo på:

Hotel Chaleena
453 Ladprao 122
Wangtonglang
(662) 539-7101-11

et pænt og nydeligt 5-stjernet hotel lidt udenfor larmen.

Vi skulle betale 600,- Bath pr. værelse pr. døgn, og vi bestilte for 3 dage / overnatninger.
Pris i alt 15.400,- Bath.

Vi blev hurtigt indlogeret på vores 3 værelser, som var helt OK.

Vi fik afregnet med Jut for de 7 dage han havde været sammen med os. 10.500,- Bath,
hvorefter Jut og Atcharas far vendte næsen nordover mod Ban Dan.

Kort tid efter ankom Pens datter Noi, som gerne ville hjælpe os rundt i Bangkok og inden vi
havde set os om, var bus og chauffør klar til næste dag.

Efter et bad var alle klar til aftenmaden. Vi skulle køre i 2 suboluer (taxier) og selvfølgelig
gik der ged i det. Vi blev væk for hinanden og bestemmelsesstedet var ikke godt nok
beskrevet, men heldigvis var begge hold udstyret med mobiltelefoner og det sted vi stod,
blev hurtigt bestemmelsesstedet. Stedet så godt ud.

Vi fik en slags fondue og alle kunne tage hjem godt mætte. I løbet af aftenen fik jeg
overbevist Minna og Leo om at månen "vender forkert" i Thailand. De kunne se det med
deres egne øjne. Månen "ligger" ned.

Minna, Leo, Jesper og jeg kørte selv hjem i en subolue og kom selvfølgelig af det rigtige
sted.

Pris pr. person var 5,- Bath.

Velankommen til hotellet sluttede Minna, Leo og jeg dagen med en thailandsk flaske rødvin. Atchara kom noget senere hjem, da hun havde været med Noi på natindkøb. Jesper og jeg var på daværende tidspunkt gået i seng og sov hårdt, hvilket Atchara måtte sande. Hun kunne ikke få liv i os og løb hele hotellet rundt for at finde os.

Efter at have vækket Minna og Leo fik de endelig banket os vågen. Der herskede mildest talt krisestemning fordi jeg ikke straks havde åbnet døren. Men når jeg sover, sover jeg, og når jeg ikke sover, sover jeg ikke.

Fredag den 17. maj

Vi stod utrolig tidlig op ca. kl. 06.00 for kl. 07.00 skulle vi være klar til afgang. Dim ville også gerne ledsage os den dag.

Vi skulle ud til det flydende marked "Damnoen Saduak Floating Market", derfra videre til Nakhon Pathom for at se templet "Phra Pathon Chedi" og afslutte i "Rose Garden", nær Sam Phran.

Kl. 07.00 kørte vi af sted i minibus og oplevede en del af myldertrafikken, men vores chauffør havde fuldstændig styr på – sådan virkede det i hvert fald. På et tidspunkt kom vi forbi de kæmpe store salt indvindingsområder. Nu vidste jeg at vi var på det rigtige spor. Jeg kunne huske området, da jeg i 1986 også var på denne tur.

Mai blev desværre køresyg på den sidste del af strækningen til den flydende marked, på grund af de mange broer vi skulle over. Langs med vejen lå der i tusindvis – ja millionvis af kokosnødder. Mange af de tomme kokoskaller bliver hakket til flis som bl.a. bliver brugt til grobund for orkideerne.

Velankommen til det flydende marked tog vi hurtigt en lille båd og sejlede rundt i de mindre klunger, hvor vi for alvor oplevede handlen omkring pælehusene. Vi smagte på noget sukkervand som de udvinder af kokosnødderne. Smagte udmærket, men jeg tror det ville blive noget klistret noget, hvis ikke det var koldt.

Vi sluttede af med lidt frokost inden turen fortsatte. I byen Damnoen Saduak vekslede Atchara og jeg penge. Derefter kunne vi fortsætte til Nakhon Pathom. Undervejs blev både Casper og Mai køresyge på grund af de mange broer, hvor der kunne være en del bump.

Vi ankom til den store Chedi Phra Pathom. Chedien er 127 meter høj og dermed verdens højeste buddhistiske monument. Legenden fortæller at den er placeret netop på det sted, hvor buddhismen blev grundlagt i Thailand. Den oprindelige Phra Pathom Chedi var meget mindre. Den blev bygget for mere end 1000 år siden.

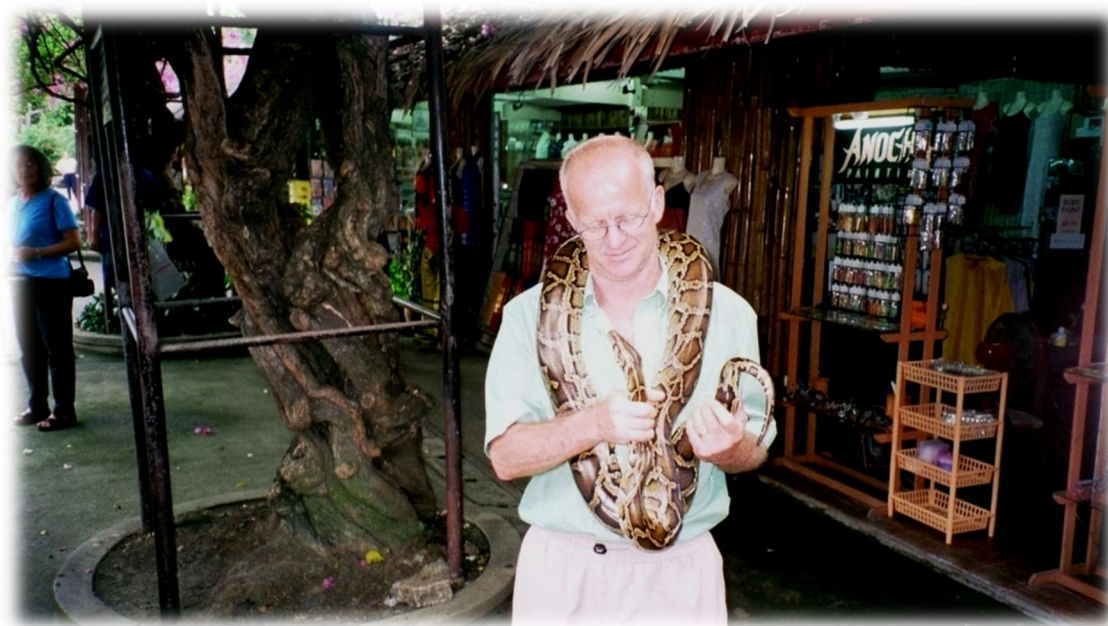

Efter dette spændende besøg kørte vi videre mod Rose Garden – troede jeg, men Noi og Atchara havde pludselig fundet på noget andet. De mente vi skulle i Zoo, hvilket jeg ikke var tilfreds med. Det de ville vise os havde vi set det meste af nede ved Pattaya. Enden på det hele blev at vi kørte tilbage for at besøge Rose Garden.

Entreen var meget dyr. 350,- Bath pr. voksen og 250,- Bath pr. barn. Vi var heldige, Vi kunne lige nå det store folkloreshow, som viste forskelligartet thailandsk kultur, thaidanse, thaiboksning og et thailandsk bryllup.

Men inden nåede Leo at hilse på en Pyton slange, og hvad de havde at fortælle hinanden, ja det fik vi aldrig at vide.

I parken var der mange Lotusblomster, som er en hellig blomst og oftest forbindes med Buddha.

Efter showet gik vi lidt rundt i parken, men Jesper var efterhånden blevet overtræt og vrøvlet og vi valgte at køre mod Bangkok igen.

Minna og Leo prøvede inden vi kørte at berolige Jesper og os alle med en is – men Jesper var færdig som gårdsanger.

Det var næsten blevet umuligt at trøste Jesper, men langt om længe faldt han i søvn. På det tidspunkt hang mine nerver også i laser.

Tilbage på hotellet var Atchara og jeg ikke helt enige om det videre forløb for aftenen. Atcharas mor ville gerne have Jesper med sig ud til Dim, for at aflaste os, men jeg nægtede dette pure.

Jesper var endnu total overtræt og helt umulig og havde ikke brug for flere indtryk. Han havde brug for lidt hvile og helst tæt ved mig.

Jeg kunne ikke få ham til at sove, men han lå ved mig og hvilede stille og roligt og kom åbenbart til kræfter igen.

Omkring kl. 19.00 gik vi 5 en tur og fandt langt om længe et kanon godt spisested. De andre var taget ud til Dim og det ville Casper også, da Mai ville med dem.

Vi fik som sædvanlig efterhånden, noget rigtigt godt mad og så til billige penge. Hjemme på hotellet nød vi en kold øl fra minibaren – uvidende om hotellets øl priser. Jesper havde hele aftenen kørt klatten og var helt ovenpå igen – til alles tilfredshed.

Tempelbygninger

Wat:

Overalt i Thailand møder man ordet "Wat", som blot er en samlet betegnelse for bygninger inden for en indhegning. Det kan være buddhistklostre, templer og kommunikationscentre, men som oftest er det et tempel.

Begynder Wat'et med Rat-, eller Racha- eller maha- er det grundlagt af kongelige eller rummer højt agtede genstande. Der er omkring 180 vigtige Wat'er i Thailand. Et Wat kan rumme mange forskellige bygninger. I mange landsbyer fungerer Wat'et stadig som samlingssted, skole, legeplads, festplads og stedet, hvor man viser Buddha sin respekt. Wat'et er også det sted, hvor munkeordenen holder til.

Bot:

Det helligste sted. Det er indvielsessalen og forbeholdt munkene. Her finder alle religiøse ceremonier sted. Det er den vigtigste bygning på hele området, men ikke nødvendigvis den største, og rummer ofte den vigtigste Buddha.

Viharn:

Prædikenrummet er meget lig, men som regel større end, Boten. Her findes de smukkeste afbildninger af Buddha. Der kan være flere Viharn'er på samme tempelområde.

Chedi:

En klokkeformet og massiv bygning på tempelområdet, som ofte indeholder relikvier eller aske af standpersoner. Chedien er en videreudvikling af den indiske Stupa, som er en lavere kuppelformet bygning.

Pagode:

En tårnbygning, som regel i flere etager. Pagoden er også en videreudvikling af Stupaen (ordet Pagode kan i visse tilfælde også karakterisere en Chedi).

Prang:

Et halvelliptisk spir eller top.

Mondhop:

En slags bibliotek med hellige skrifter. Det findes ikke på alle tempelområder. Har en firkantet grundplan og er ofte kronet af et spir.

Tempelfigurer

Buddha:

Ses overalt på tempelområderne. De mest almindelige fremstillinger er "Den Mediterende Buddha" (siddende), "Den Belærende Buddha" (stående eller gående) og "Buddha, der indgår i Nirvana" (liggende).

Garuda:

Har krop som et menneske, men vinger, hoved og næb som en ørn. Det er den mest berømte menneskefugl i alle de sydasiatiske lande.

Iflg. De indiske sanskrifttekster flyver Garudaen så hurtigt som et lyn gennem luften og bliver usynlig.

Kinara:

Den øverste del af kroppen er afbildet som en gud, mens den nederste har lange tynde ben som en fugl. Figuren har spidse, sammenfoldede vinger og højt løftet hale. I de oprindelige indiske tekster synger og danser disse halvguder til glæde for den indiske gud Shiva.

Naga:

En guddommelig slange, der kan have op til ni hoveder. Den besidder magiske kræfter, der giver den mulighed for at forvandle sig til et menneske.

Legenden fortæller, at under et kraftigt regnskyl kom en Naga Buddha til hjælp og beskyttede ham mod regnen med sit mægtige hoved. Derfor ses Buddha ofte afbildet siddende på en sammenrullet syvhovedet Naga.

Singha:

Mytologisk løve, der oftest er udført i sten. Den har højt løftet hale og blottede tænder.

Undertiden har den en kugle i munden, og legenden fortæller, at det betyder lykke at rulle kuglen tre gange frem og tilbage i løvens mund. Disse løver bevogter mange af de nordthailandske templer, men kan også ses bl.a. i Wat Po og i Marmortemplet i Bangkok.

Yak:

Også kaldet tempelvogtere. Disse figurer er halvguder og fremstilles med frygtindgydende ansigter. De er ofte kolossalt store og beskytter templet mod onde ånder. Deres eksistens kendes helt tilbage fra de gamle sanskrifttekster.

Lørdag den 18. maj

Dagen startede først omkring kl. 08.00 hvor vi mødtes i restauranten til et rigtig godt morgenmåltid.

Atcharas mor ville passe Casper og Jesper så vi 4 kunne tage på tempel tur alene. Noi ville ledsage os.

Kl. 09.00 drog vi af sted. Vi valgte den hurtige måde at komme ind til centrum på og det var med express båd. Vi skulle sejle på floden Khlong San Sab.

Ombordstigningen i denne total overfyldte båd var lidt af en oplevelse, men der blev også plads til os falanger + efterfølgende mange flere.

Sejlads på denne ildelugtende kloak flod var også en oplevelse. Vandet eller hvad det nu var, sprøjtede om ørerne på os, og der blev sejlet utroligt hurtigt på trods af de uhyggelige mange mennesker vi var ombord.

Efter et båd skifte ankom vi efter ca. 1 times sejlads nær Grand Palace. Vi hyrede 2 tuk´ere og efter et Monte Carlo løb ankom vi til Grand Palace. Turen havde været sjov.

Inden vi fik lov til at komme ind, måtte Atchara og Minna i noget mere anstændigt tøj – de var næsten halvnøgne – man kunne i hvert fald se deres knæ.

Grand Palace bliver i dag kun brugt til kongelige ceremonier, statsbesøg m.m. Arealet, der omfatter palads- og tempelområdet, dækker i alt 218.000 m² og er omgivet af en 1.900 meter lang hvid mur. Området er meget imponerende og en af Thailands helt store turistattraktioner.

Her opleves den østerlandske tempelkunst med mønstre af glas i alle regnbuens farver dekoreret med guld og glimmer. De udsmykkede tempelbygninger står så tæt at man bliver helt overvældet af farver, mønstre og mytologiske figurer.

Efter dette tempel besøg kørte vi i 2 tuk tuk´ere af sted mod Wat Po, hvor den liggende Buddha befinder sig.

Buddhaen er 46 meter lang og 15 meter høj og viser Buddha i det øjeblik, han går ind til Nirvana (frigørelse fra genfødsel). Fodsålerne er 5,5 meter høje og udført i smukt perlemorsarbejde, som skildrer de 108 reinkarnationer af Buddha. De runde skiver symboliserer den uendelige reinkarnation. Rundt om Buddha figuren ses munkenes tiggerskåle.

Desværre var der en restaurering i gang på Buddhaen og opsat stillads hele vejen rundt, men vi fik et indtryk af størrelsen.

Derefter kørte vi igen af sted i 2 tuk tuk´ere . Vi skulle besøge den berømte Guld Buddha.

Selve templet er ikke noget særligt, men det er til gengæld den berømte Guld Buddha i Sukhothai-stil. Den er 3 meter høj og vejer 5,5 ton i rent guld!

Figuren har en helt speciel historie. Den blev ved et tilfælde fundet i 1933, da Østasiatisk Kompagni (ØK) skulle udvide Bangkoks havn på et gammelt tempelområde. I ruinerne fandt man to Buddha figurer, som blev fjernet. Den ene var i bronze og blev flyttet til et tempel i Thonburi (Wat Phai Ngoen Chotikaram). Den anden var – troede man – en meget stor gips Buddha.

Den blev flyttet til Wat Traimitr, hvor den stod i et skur i 20 år. I 1953 blev det bestemt at flytte denne usædvanlige tunge gipsfigur med en kran. Under arbejdet med transporten knækkede krogen, og gipsen, der var blevet blød af mange års monsunregn, krakelerede og dele af Guld Buddhaen kom til syne.

Forskere mener, at figuren er mellem 700 og 800 år gammel, og at den er blevet dækket af gips på et tidspunkt, hvor burmeserne er trængt ind i landet. Efter krigens afslutning har man enten glemt at afdække figuren, eller man har besluttet at det var bedst at gemme den i en periode. Efter opdagelsen af Guld Buddhaen blev det besluttet ikke at flytte den, og derfor opholder den sig i et ret beskedent tempel i forhold til dens værdi.

Vi kunne ikke undgå at få lidt gåsehud over denne prægtige Guld Buddha, i de meget beskedne omgivelser, og jeg vil sige at der herskede en stille, rolig, mystisk og interessant atmosfære over denne Guld Buddha.

Efter dette interessante besøg gik vi en tur i Chinatown, hvor vi også fik lidt at spise. Vi fandt langt om længe en dejlig restaurant som var prop fuld af mennesker, men de "åbnede" 1. etage for os og vi sad rigtig godt, men en dejlig udsigt ud over restauranten.

Efter at vi igen var mætte – ja mavesækken krævede mere og mere, og vi var næsten på fuld højde af hvad en normal thailænder spiser (Atchara og Leo havde for længst passeret denne grænse), kørte vi i taxi videre til et stort indkøbscenter, som var lidt af en fiasko. Der var kun tøj – tøj og atter tøj og det var ikke det vi søgte, og jeg kunne mærke at Leo var ved at få "bomuldsrester" på hjernen.

Vi gik en lang tur og første stop var en forretning der solgte silkestoffer.

Og det er næsten ikke til at gætte hvem der var opsat på at komme derind. Atchara og Minna, nok mest Minna gik amok med tegnebogen.

Leo og jeg gik udenfor og fik udleveret et gratis bykort over Bangkok på grund af vores søde og rare væsen. Derefter gik vi over til den lokale købmand, hvor vi købte 2 øl og fik os en dejlig sludder med indehaveren, der havde så mange spørgsmål til os, og gode råd til os.

Det var svært at løsrive sig fra dem, men det lykkedes dog til sidst. Atchara og Minna var i mellem tiden også blevet færdige.

Vi gik videre op af gaden og pludselig befandt vi os inde i en ny forretning – skrædderforretning, uden at vi sådan helt bevist var gået efter det, men indehaveren var god til sit kram. Han var sælger med stort "S" og på en behagelig måde.

Inden vi havde set os om havde Leo fået bestilt 2 jakkesæt inkl. skjorter og slips og jeg havde fået bestilt 1 smoking inkl. skjorte + 2 ekstra par bukser. Leo skulle af med ca. 9.900,- Bath for sit tøj og jeg skulle af med 6.100,- Bath. Atchara var igen en hård forhandler og fik presset priserne for os. Alt i alt var vi vist nok alle godt tilfredse.

Kort tid efter ankom skrædderen og fik foretaget de sidste justeringer som indehaveren havde noteret ned. Der var en kanon stemning i forretningen – specielt da Leo skulle have taget mål til jakkens længde. Minna var bange for at han skulle komme til at ligne en dværghøne på spurve ben. Jeg prøvede at efterligne dette ”fabeldyr” og alle skreg af grin – undtagen Leo. Men så længe han stod der i ”mål” havde jeg krammet på ham. Han måtte ikke røre sig.
Tøjet kunne vi afhente ugen efter og fredag blev aftalt.

Næste stop var en gigantisk computerforretning. Ikke fordi vi ville se på computere, men der var dømt tissepause. Det viste sig dog også at vi i forretningen kunne købe vejkort. Både Leo og jeg ville have et kort med hjem. Jeg fik et utroligt udførligt vejkort til 750,- Bath og hvor selv Ban Dan er med på.

Efter alt dette indkøb og næsten slidte dankort, gik turen tilbage mod hotellet igen. Vi valgte igen floden på trods af lugtgenerne.

V så nogle steder børn bade i vandet – ufattelig nok – og andre steder vaskede man tøj – også i dette kloakvand.

Om aftenen var vi igen ude og spise på det gode madsted, sammen med Atcharas mor. Mæo, Mai og Casper tog bussen ud til busstationen for at afhente Minnas skræddersyede kjoler fra Ban Dan.

Vi havde en dejlig aften, og hvor Minna og Leo måtte sande at det at gå med en klapvogn og et lille barn deri gav mange dejlige smil på læberne fra de forbi passerende.

Sædvane tro afsluttede vi dagen og begivenhederne med en godnat øl, inden der var ro.

Søndag den 19. maj

Vi sov alle forholdsvis længe, men ikke så længe som Minna og Leo, der sov over sig. Da jeg så Leos glade ansigt kunne jeg godt se, at det havde været en god nat – ørerne havde igen lagt sig ind til hovedet.

Inde hos os var Atchara ikke rigtig vågen endnu og ville i bad. Hun havde taget badehætte på og gik i bad – men pludselig kom der et voldsomt udbrud inde fra badeværelset. Atchara havde glemt at tage BH'en af.

Vi fik igen et godt måltid mad og var til at checke ud. 3 værelser med forbrug af minibaren lød på 17.095,- Bath, hvilket var 1.695,- Bath bare fra minibaren.

Senere fandt jeg ud af at en almindelig øl kostede 55,- Bath og at en Heineken øl kostede 110,- Bath.

Vores bagage kunne vi lade stå på hotellet til om aftenen.

Efter at vi havde checket ud tog vi 2 taxier og kørte ud til Siam Park, et kæmpe vandland på omkring 10 tønder land.

Vi havde en forrygende dag med ren afslapning. Jeg fik taget en tur i vandrukshebanen, der var helt vild. Jeg fløj over de forskellige hop og fik pådraget mig forbrændinger på begge albuer.

På et tidspunkt fik vi overtalt Jui til at hoppe i en badedragt, og dermed overvandt hun i hvert fald en grænse. Men hun så godt ud i den.

Da næsten alle sov til middag, besluttede Leo og jeg os for at skulle prøve den store vandruksjebane. Vi startede med den mellemste, som i sig selv var rimelig vild, men vi havde ikke fået nok. Nu skulle den store prøves og hold da kæft, hvor var det vildt. På et tidspunkt troede jeg at jeg drak vandet hurtigere end jeg kom nedad. Det var totalt vildt og sjovt og der var bare fart på – en fed oplevelse, hvor jeg tror at både Leo og jeg fik brændemærker i rumpetten.

Fra kl. 14.30 gik vi en tur i forlystelsesparken, hvor Casper, Jesper og Mai fik prøvet diverse forlystelser.

Til sidst så vi Catfish, hvor vi fodrede dem med hele franskbrød. Det var det der gav de største kampe mellem disse enorme fisk.

Efter besøget i Siam Park gik turen tilbage til hotellet, hvor Jut allerede ventede på os. Vi fik hurtigt pakket bilen og kørte ud mod lufthavnen. Undervejs fik vi afleveret Jui, der skulle på arbejde.

I lufthavnen fik Minna og Leo afleveret deres bagage, hvorefter vi fik en afskeds øl sammen. Det var en underlig fornemmelse at skulle tage afsked med dem, nu hvor vi havde været sammen så mange dage og normalt er det altid os selv, der bliver taget afsked med – men ikke denne gang.

Derefter kørte vi mod Ban Dan. Alle var godt trætte, men inden der gik total ro over feltet fandt Jut et sted hvor vi fik lidt at spise. Efter at alle var godt mætte, faldt alle i søvn undtagen Jut selvfølgelig. Vi var hjemme i Ban Dan omkring kl. 23.30.

Mandag den 20. maj

Efter at vi var stået op skulle morgenmaden indtages alene, hvilket var en underlig fornemmelse, selvom jeg selvfølgelig havde prøvet det adskillige gange før. Men morgenhyggen sammen med Minna og Leo manglede.

Straks efter at morgenmaden var indtaget, var der livlig aktivitet. Jeg gik i gang med at skrubbe badebassinet og derefter gangen for alger. Atcharas far gik i gang med at bygge en gynge til Jesper og Casper. Atcharas mor bygge en hængekøje til Jesper og Mæo gik i gang med at vaske tøj, hvor jeg foreslog at vi skulle tilslutte vaskemaskinen, hvilket faldt i god jord, bare jeg ville hjælpe med dette.

Vi fik den tilsluttet og den virkede efter hensigten og dermed var der lavet en kæmpe arbejdslettelse for Mæo.

Derefter tog Atchara og jeg knallerten ind til Darat Cambing, hvor Atchara startede med at blive klippet. Vask + klip kostede 100,- Bath og tog 1 time, men der var livlig ulovlig aktivitet i forretningen med det forbudte lotteri, så tiden følte ikke lang. Det var sjovt at se, hvordan de konstant holdt øje med politiet.

Derefter var det min tur til at blive klippet, men i en anden forretning. Der er ikke mange damefrisører der også klipper mænd. Min klipping kostede 35,- Bath og blev udført til min fulde tilfredshed.

På vej hjem skulle vi igen fylde tanken op på knallerten. Vi spurgte i spøg Mæo, om der var nogen i Ban Dan der løb rundt og stjal benzin.

Før hjemkomst tog vi ind på den gode fondue restaurant igen, men denne gang var det ikke så godt. Der var ikke nok kul i, og vi havde svært ved at "stege" kødet. Suppen var OK.

Om eftermiddagen gik Jesper og jeg os en lang tur i Ban Dan. Resten af dagen gik med afslapning og læsning.

Tirsdag den 21. maj

Efter morgenmaden fik jeg skrevet en del i dagbogen. Jeg var begyndt at renskrive den. Pludselig skulle der ske noget. Vi skulle til Darat Cambing for at handle lidt. Bl.a. skulle der købes nyt tag til huset.

Vi startede med at kigge på noget tag i den første forretning vi kom til, men prisen var ikke OK og sælgeren ikke sælger.

I den næste forretning var prisen nogenlunde den samme, men sælgeren var sælger. Prisen var 6.785,- Bath inkl. søm, og så kunne vi få det med hjem, med det samme. Taget var grønt.

Vi fik også lidt rør og fittings med hjem, som skulle bruges til vaskemaskinen.

Efter tag indkøbet skulle vi have handlet øl, vand og Whisky ind, da vi til aften havde inviteret Jun og Mo ned til aftensmad. På vej hjem fik vi bestilt fondue og så var det ude af verden. Vi bestilte 5 sæt til i alt 500,- Bath.

Eftermiddagen foregik på liggestolen med en god bog og en enkelt eller 2 kolde. På et tidspunkt hjalp jeg Atcharas far med at installere vand til vaskemaskinen, hvilket vi havde stort held af. Resultat OK.

Senere på eftermiddagen gik jeg en lang tur i Ban Tan for at se mig omkring. Jeg nyder disse gåture da jeg møder menneskene på en helt anden måde, venlig, smilende og utrolig imødekommende. De prøver næsten alle at snakke med mig.

Om aftenen var der fest. Vi åd og drak til den helt store guldmedalje og havde det sjovt. På et tidspunkt dukkede Sunan og Djeng op og fik dermed også noget at spise. Der var rigeligt tilbage – bortset fra kød, men det var hurtigt fremskaffet. Maden var utrolig god og specielt suppen var helt vild god, og det havde været en god og hyggelig aften.

Onsdag den 22. maj

Efter morgenmaden lånte vi Djengs knallert og kørte til Ban Nong Bua Khok, en strækning på omkring 12 km. Drengene var hjemme hos Atcharas mor og far. Undervejs så vi ikke mindre end 3 slanger der var blevet kørt over. Slangerne havde en længde på ca. 1 meter.

I Ban Nong Bua Khok stillede vi knallerten hos politiet og gik derefter over til busholdepladsen. Vi skulle til Korat. Vi ventede ca. ½ time inden der kom en bus. Bussen var total fyldt op og jeg fik en plads nederst i bussen på gulvet, hvor det var ved at lykkedes at jeg blev køresyg. På et tidspunkt havde jeg det i hvert fald ikke godt og gjorde klar til at springe ud af bussen. Men vi ankom til Korat i god behold.

I Korat tog vi straks en tuk tuk og kørte ind til guldforretningen. Jeg ville have byttet min halskæde på 4 bath. Jeg blev tilbudt 22.800,- Bath for den gamle halskæde og skulle give 11.000,- Bath i bytte for en ny og så i 5 bath.

Atcharas handelstalent gjorde at vi langt om længe fik dem ned i en byttepris på 10.000,- Bath. De forklarede Atchara at de kunne se at den gamle halskæde også var købt i samme forretning (stempel i låsen), hvilket var udslagsgivende for den høje rabat. Atchara fik sig samtidig en ring til 1.800,- Bath.

Efter dette guld indkøb, kørte vi i en ny tuk tuk ud til BigC, hvor vi handlede forskelligt ind, bl.a. sengetøj. Efter en gang mad, var vi klar til hjemturen.

Vores buschauffør var en sjov mandsperson. Atchara og jeg sad lige bag ham, jeg sad yderst, i en stor moderne bus. Buschaufføren ville gerne mærke mine falang benmuskler, hvilket han gjorde op til flere gange, til megen morskab for de øvrige passagerer der sad oppe foran i bussen. På vej ud af bussen nåede vi lige at drille hinanden og jeg forklarede ham at han kørte godt, hvilket han var glad for at høre. Da han kørte forbi os, fik vi et lille "dyt" med på vejen.

Efter en lille drikkepause var vi klar til det sidste stykke vej på knallert, med alle vores varer.

Velankommen derhjemme og en kort pause, kørte vi af sted sammen med Mæo, Mai og Jesper til marked.

Vi var til marked hvor Mæo aldrig før havde været og var undrende over at vi vidste at der i den lille landsby også var marked, godt nok ikke særlig stor, men det var der. På tilbagevejen holdt vi ind hos Jut, som straks serverede kold øl.

Under aftensmaden gik strømmen pludselig i hele Ban Dan, men Mæo fandt hurtigt stearinlyset frem og vi kunne fortsætte aftensmaden. Senere gik jeg i bad hvor Mæo også havde opsat stearinlys, men inden jeg var færdig med den muskuløse krop, kom strømmen igen.

Derefter var det sengetid.

Torsdag den 23. maj

Efter morgenmaden kom Mæo pludselig med et kæmpe udbrud – hun havde set en giftig slange og jagten gik straks ind. Slangen blev slået ihjel og alle var godt tilfredse. Slangen havde en længde på ca. 1 meter.

Hele formiddagen fik jeg skrevet en del af dagbogen ren og efter en god frokost blev jeg nødt til at ligge ned. Jeg var blevet træt og fik et dejligt hvil foran blæseren.

Kl. 15.00 skulle vi køre med Jun til Bangkok for at hente vores skræddersyede tøj. Lige før afgang, kom der et nyt udbrud fra Mæo. Hun var blevet stukket af en mindre skorpion.

Atcharas far var der straks, men tog det ganske roligt på grund af skorpionen størrelse. Han indfangede den straks og begyndte at lege med den. Efter at den havde stukket, var den ufarlig. Mæo fik en hævet finger.

Jun hentede os præcis og vi kørte mod Bangkok. Vi var i alt 7 personer + Jun i bussen. En billet koster 180,- Bath pr. person, og Jun får for en tur til Bangkok og hjem igen 300,- Bath. Resten tilfalder Jut, der selvfølgelig afholder alle udgifterne. Turen tog 4 timer inkl. pause og opsamling forskellige steder omkring Ban Tan.

Velankommen til Bangkok tog vi straks en taxi tværs igennem Bangkok. Vores taxi chauffør var utrolig sød og rar. Pris 115,- Bath.

Vi skulle igen bo på Hotel Chaleena. I receptionen blev vi straks genkendt og spurgt hvor resten af familien var henne.

Vi fik igen værelse på 4 etage. Efter indlogering tog vi straks ud og spise det samme gode sted igen.

Vi var ikke så sultne, men mere trætte denne gang.

Fredag den 24. maj

Efter en god nat helt alene uden børn og efter en god gang morgenmad tog vi igen "kloak båden" ind til centrum. Det gyngede og vippede og 2 gange opnåede Atchara at blive oversprøjtet af dette "dejlige" flodvand (i thailandsk tale også kaldet "sort vand").

Vi var inde ved forretningen omkring kl. 09.00, men den havde ikke åbnet. Vi vandrede lidt omkring og håbede på at den så ville åbne kl. 10.00, men nej, den var stadig ikke åbnet.

Vi gik ind på en Internet cafe, hvor jeg fik skrevet en mail til Minna. Jeg kunne desværre ikke få fat i min postkasse i BYG Data.

På et tidspunkt kom medarbejderen fra forretningen ind til os og beroligede os med at han nok skulle komme. Han kunne heller ikke komme ind.

Kl. 11.30 kom han og hvor Atchara lige fik afløb for hendes frustrationer. Kl. 11.00 var Jun kørt tilbage mod Ban Dan, hvilket vi ikke nåede, og hvad skulle vi så?

Han prøvede at glatte ud på situationen ved at forklare Atchara, at han til Leo og mig skulle have sagt, at han først åbnede kl. 11.00. Atchara var der straks som en høg og spurgte ham: "Hvad er klokken så nu?" og til dette spørgsmål var der ingen svar, for kl. var 11.30.

Men vi fik vores tøj. Jeg prøvede det straks og det var bare godt. Atchara fik også lige 2 meter silke mere – til en reduceret pris.

Pris i alt 7.300 Bath for en smoking + 2 ekstra par bukser, silke til Atchara + skærv + butterfly + 1 skræddersyet skjorte. Jeg var yderst godt tilfreds.

Forretningen hed:

Amari International Tailors
A3, No. 13-16, 646/8 Nailert Market, Pratunam
Phetburi Road, Rajthevi
Bangkok 10400
E-mail: amarint@loxinfo.co.th

Inde på Internet cafeen fik vi at vide at han havde ry for at være en af de bedste i hele Bangkok.

Da vi jo desværre ikke nåede minibussen blev vi enige om at tage en taxi ud til busstationen og tage en almindelig rute bus hjem. Vi skulle kun vente ½ time før der var afgang. Vi afgang kl. 13.45 og ankom omkring kl. 18.00 til Ban Nong Bua Khok. Vi blev kørt til Ban Dan af en politibetjent. Det skulle han have 120,- Bath for.

Ved hjemkomst var der stor glæde fra Casper og ikke mindst Jesper, men de havde haft det godt og der havde ikke været nogen problemer.

Derhjemme var strømmen igen væk, så Atchara og jeg spiste ved stearinlys. Da strømmen igen kom, kom der også gang i musikken, der hvor der dagen efter skulle være

begravelse. Musikken fortsatte det meste af natten og det værste var bassen, men jeg faldt trods larmen dog i søvn.

Lørdag den 25. maj

Musikken startede allerede kl. 06.00 igen og dermed var morgenfreden forbi. Mellem kl. 06.00 og 08.00 kunne vi høre musik kun afbrudt af messerne. Pludselig lød der 3 kanonskrald der får danske kanonskrald til at lyde som gråspurves småprutteri. Hele huset rystede.

Jeg sad hele formiddagen og slappede af med at skrive dagbog. Atchara skulle ud og hente hendes veninde Noi, men havde problemer med at skaffe en bil, da Sunan skulle ud og fange banditter i ordets forstand. Men kl. 11.00 ringede han og sagde at nu var det klaret og at han ville komme a.s.a.p.

Han var gået efter narkotikaforbrydere, hvilket var lykkedes ham.

Jeg fik Jesper til at sove i hængekøjen og omkring kl. 13.00 kom vinduesmanden. Han skulle tage mål til de nye vinduer – hvor mange var endnu uvist. Det skulle prisen afgøre, men Atchara var endnu ikke kommet hjem, så bestillingen måtte vente.

Jeg bød på en øl og opdagede hvor stolte Atcharas mor og far egentlig var over at de havde set så meget af deres eget land, som de nu havde set sammen med os. De fortalte stolte om alle de steder de havde været. Dette var jeg utrolig glad for at høre, uden at de opdagede at jeg havde fået det med.

Omkring kl. 14.00 kørte han igen. Han ville ringe til aften, når Atchara var kommet hjem. Jesper og jeg tog knallerten ud forbi skolen og til forretningen, hvor jeg fik en kold øl og Jesper en slikkepind. Pludselig stod han der også med en is. Den havde han fået forærende af indehaveren.

Jeg købte 4 is og kørte hjem til Casper, Mai og Tim med dem.

Omkring kl 16.00 kom Atchara sammen med Noi hjem. Noi er Atcharas veninde fra "gamle dage".

Om aftenen blev der gjort noget ekstra ud af maden, hvorfor jeg også trak den sidste flaske rødvin frem. Atcharas far og jeg delte den. Noi kunne ikke lide vinen.

Efter aftensmaden så vi videofilm fra Danmark, hvilket interesserede Noi at se hvordan vi boede.

Søndag den 26. maj

Alle stod uhyggeligt tidlig op – undtagen mig selv. Ja kl. var ikke mere end 05.30 da der for alvor kom liv i huset. Jeg stod op kl. 07.00, som jeg plejede.

På et tidspunkt gik Atcharas mor i gang med at ordne 2 kokosnødder, men da Atcharas far havde set på det et stykke tid, blev det for meget for ham. Hun havde ikke styr på det og han overtog øksen i stedet for.

Den ene kokosnød var desværre dårlig og en ny skulle åbnes.

Senere på formiddagen ankom vinduesmanden igen og efter lidt handlen frem og tilbage blev pris og betaling aftalt. 15.800,- Bath for 6 nye vinduer inkl. montering. Levering 2-3 dage.

Senere på formiddagen fik vi også handlet fisk ind. 35,- Bath pr. kg.

Kl. 11.00 gik Atchara op til templet med mad. Hun havde besluttet sig for at give munkene lidt ekstra mad den dag.

Eftermiddagen foregik stort set på liggestolen, bortset fra at Jesper og jeg kørte os en lang tur på knallerten.

Atchara og Noi gik og hyggede sig og havde meget at snakke om.

Om aftenen ringede de fra vinduesfirmaet at de ville komme dagen efter.

Mandag den 27. maj

Jeg sov elendig hele natten, for at sige det mildt. Kl. 06.30 var der allerede hektisk aktivitet. Jeg nåede ikke rigtig min morgenkaffe, før der for alvor kom gang i den. Vi skulle have de gamle vinduer ud inden håndværkerne kom.

Atcharas far og jeg knoklede som bare pokker og det lykkedes os at få dem ud, inden de ankom.

De kom 4 mand i alt og der var lige fra start knald over feltet. De var professionelle og havde prøvet det før.

Til middagsmaden troede Mæo at hun skulle tage fusen på mig, men jeg snød hende. Hun havde bevist lavet maden lidt stærk, men det smagte som sædvanligt godt og jeg sagde ikke et pip, hvilket hun var meget overrasket over. Håndværkerne, der også fik middagsmad, morede sig gevaldigt over denne her "falang".

Senere fik jeg mig et hvil og da det overstået, en dejlig tur på knallert, hvor jeg fik taget nogle dejlige naturbilleder.

Kl. 17.00 var de færdige med samtlige vinduer, og det så bare godt ud. Jeg bød alle på en kold øl, hvilket ingen sagde "Nej tak" til. Arbejdstempoet havde været høj, og alt blev lavet fra bunden.

Atchara fik i mellemtiden afleveret Noi, som jeg havde givet 1.000,- Bath via Atchara, for hendes "ivrige" brevskriveri med Atchara. Dette ville Noi i første omgang ikke tage imod, men Atchara insisterede og Noi fik tårer i øjnene. Noi har svært ved at få det til at hænge sammen, hvorfor 1.000,- Bath for hende er en hjælp, om ikke andet, så den nærmeste fremtid.

Noi havde de sidste par dage haft nogle dejlige afslappende dage sammen med os og måtte overfor Atchara indrømme at Atchara havde "skudt" papegøjen.

Da Atchara og Noi tog afsked med hinanden åbenlys græd Noi. Jeg var glad for at jeg ikke var taget med, da jeg ikke havde kunnet klare det. Det er jeg alt for blød til.

Til aften blev jeg nødt til at bede Atchara skrubbe mig på ryggen. Det havde været en hård dag og jeg trængte til dybderengøring. Jeg ved ikke hvor mange hudlag der blev "høvlet" af, men det var adskillige.

Bagefter følte jeg mig helt lettet. Nu manglede der bare en barbering og resultatet var fuldendt.

Derhjemme ventede vi spændt på resultatet af Omjajs brors besøg på hospitalet. Til morgen var han på besøg hos os og bad om lidt penge til frugt til Omjaj som var genindlagt efter en blindtarmsoperation og nu var blevet overført til hospitalet i Chaiyaphum. Hendes tilstand var ikke godt, hvorfor vi fulgte hende meget.

Jeg var allerede ved at lægge i "kakkellovnen" til borgmesteren, hvis noget skulle gå galt. Til borgmesterens forsvar skal dog lyde, at de betaler for Omjajs ophold på hospitalet. Men jeg tåler ikke at der sker denne pige mere ondt end højest nødvendigt. Hun lever til daglig i smerter med hendes fødder og det må absolut være nok.

Minna og Leos 500,- Bath var også en kæmpe hjælp for broderen, der står lidt alene med udgifterne, men som virkelig er en støtte for hans søster. Hver aften fik vi en melding om hendes tilstand.

Mæo havde travlt med at rydde op efter håndværkerne og inden vi havde set os om, var næsten alt ved det gamle – lige bortset fra vinduerne.

Om aftenen havde vi kraftig regnvejr, hvor det bare skyllede ned. Atchara og hendes mor bar i spandevise væk af vand til de store beholdere. Regnvand har meget stor værdi i forhold til "vandværksvandet".

Tirsdag den 28. maj

Igen en dårlig nats søvn. Jeg vågnede omkring kl. 24.00 og var lysvågen, men heldigvis havde jeg en stille og rolig morgen og kunne nyde min morgenkaffe.

Midt på formiddagen kørte vi til Chatturat, da Atcharas mors skulle i banken. Efter ca. 1 time i banken kørte vi til Chaiyaphum hvor Atcharas mor skulle tilbagebetale noget af en gammel statsgæld.

Velankommen derhjemme var Omjajs bror tilstede og fortalte os at han havde Omjaj med tilbage og at hun havde det forholdsvis godt. I Chaiyaphum havde de fjernet det sidste stykke blindtarm.

I samme øjeblik han fortalte dette, så vi op af gaden at Omjaj krydsede vejen. Et dejligt syn.

Omjajs bror takkede meget for pengene han havde modtaget fra Minna og Leo og fra Atchara og mig og forklarede at det i hvert fald havde hjulpet dem gennem nogle faser han på et tidspunkt ikke havde kunnet se sig ud af. Dette var han os alle dybt taknemmelige for og jeg var glad for at vi havde kunnet hjælpe – bare lidt.

Om eftermiddagen lå jeg på liggestolen og nød tilværelsen. Atchara var med Mæo i Darat Cambing, hvor hun næsten tømte et apotek.

Sidst på eftermiddagen var vi ude og købe vand og derefter gik vi os en dejlig tur i Ban Dan.

Lige før aftensmaden havde Atchara og jeg en mindre diskussion om buddhismen kontra det menneskelige og hvor stor en vatpik jeg anså borgmesteren for at være. Dette faldt

ikke i god jord at jeg åbenlyst kritiserede dem, men jeg tror de inderst inde havde forståelse for mine synspunkter, men vi var og blev ikke enige.

Onsdag den 29. maj

Under morgenkaffen kom Omjaj og hendes mor, der var kommet hjem fra Korat, pludselig på besøg. Omjaj ville personligt gerne takke os for pengehjælpen. Nu havde hun det bedre, men ind i mellem havde hun stadig mavesmerter. Omjaj er 17 år.

I forbindelse med besøget blev det besluttet at jeg ville betale for Omjajs private uddannelse, som foregår hver lørdag – søndag, de næste 1½ år. Derved vil Omjaj opnå 3 års almindelig skolegang, samtidig med at hun bliver specialiseret i et eller flere områder, som hun selv kan vælge mellem.

Uddannelsen koster ca. 100-200,- Bath pr. gang eller ca. 100,- D.kr. pr. weekend, og det vil jeg gerne hjælpe denne pige med.

Jesper plagede mig til at køre en tur med ham på knallert. På vores lille rundtur i Ban Dan så vi en mindre slange krydse vores vej. Slangen var omkring 80 cm og på tykkelse med en lillefinger.

Efter en længere lur i liggestolen, var jeg klar til afgang kl. 15.00. Jeg skulle med Jut på due jagt. Sunan og Jut ankom og sammen med Casper tog vi på jagt. Vi kom igennem landsbyer hvor jeg aldrig før havde været, hvilket var enormt spændende.

Generelt havde vi en spændende eftermiddag hvor vi skød 16 duer. Jeg havde desværre ikke det store held med mig. Det blev kun til 3 duer.

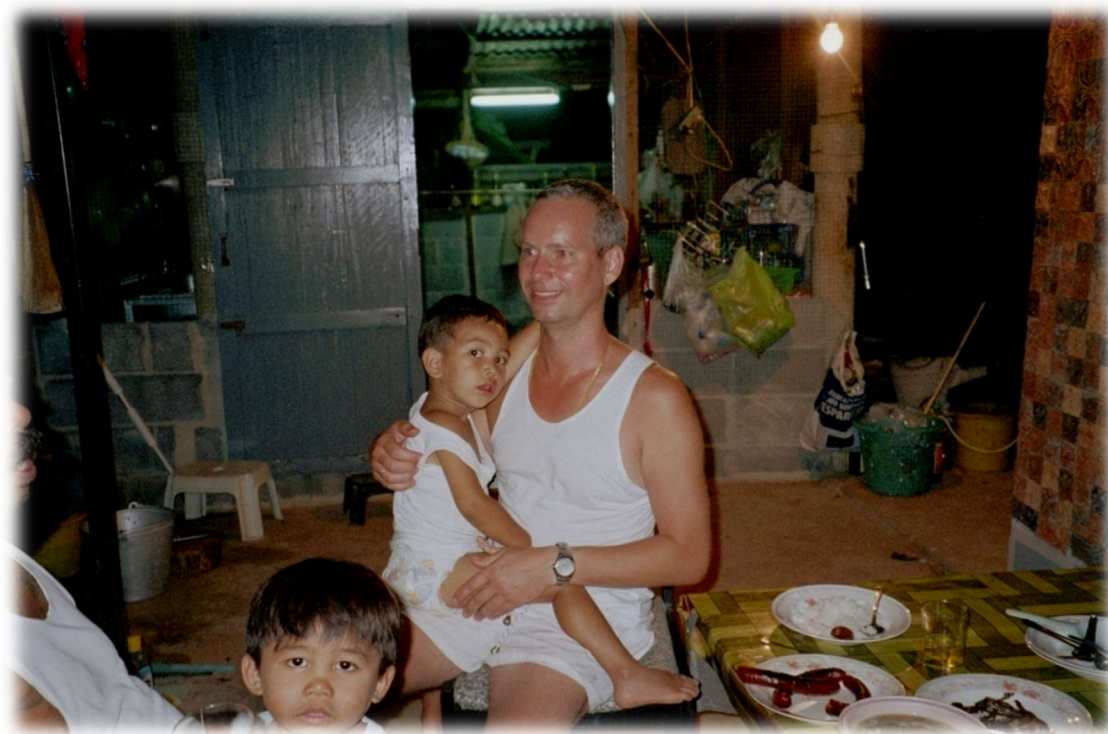
Velankommen derhjemme startede Atcharas far straks at plukke duerne. Jut og Sunan kom ham hurtigt til hjælp.

Jeg mente det var tid til en omgang kolde øl og hentede dem derfor hos "købmanden". Øllene vakte stor begejstring i denne hede.

Kort tid efter ankom Jun og så måtte vi have en ny omgang øl. Snakken kørte alt i medens Sunan var begyndt at svitse dem og Atcharas far, at partere dem. Pludselig begyndte det at regne og vi måtte trække ind under halvtaget, hvor jeg lavede en god Rom og Cola, men jeg tror ikke den faldt i god smag, men nu var festen startet.

Jeg fik et par af duerne til aftensmad, som smagte udmærket. Festen udviklede sig mere og mere og pludselig havde Djeng været hjemme og hente en flaske Skotsk Whisky.

Atcharas far var den første der trak sig tilbage – derefter Jut og Sunan. Til sidst sad Jun og jeg alene tilbage og snakken kørte bare der ud af.

Jeg kunne mærke at Atcharas far, der lå i liggestolen trængte til at sove, og at vi hellere måtte vige pladsen for ham, vi sad jo på hans "seng".

Hvis jeg var fuld, var Jun plakatfuld, men i utrolig godt humør.
Kl. 23.30 gik jeg i bad og derefter i seng.

Torsdag den 30. maj

Hele dagen var der dømt 100 % afslapning. Jeg skulle om formiddagen og noget af eftermiddagen passe Casper og Jesper, da Atchara ville med Djeng til Korat.

Jesper og jeg gik os en rigtig lang tur ud til markerne, hvor der herskede fuld aktivitet overalt. Landmændene var ved at gøre klar til risen, og andre steder plejede man chilimarkerne, som foregår med et forstørret dansk hakkejern.

Casper var som sædvanlig ude og køre Ban Dan tynd på cykel. Når Mai er i skole keder han sig lidt og så tager han bare cyklen.

Over middag faldt alle i søvn og vi fik os en god eftermiddagslur.

Om eftermiddagen traf Jesper og jeg Atchara i Ban Hua Thale, hvor hun ventede på Djeng. Atchara havde taget bussen helt ind til denne by – medens Djeng skulle have knallerten med.

Efter at vi havde afleveret det nyindkøbte derhjemme gik turen til marked, hvor vi fik handlet frugt og grøntsager ind.

Den sidste uges tid har det været uhyggeligt varmt, hvorfor man sørger for at blive i skyggen – det meste af tiden. Jeg tror vi har haft omkring 45° og ingen vind.

Resten af dagen foregik stille og roligt og jeg gik utrolig tidlig i seng for at læse.

Fredag den 31. maj

Kl. 10.00 gik Jesper, Atcharas far og jeg op til Mo og Jun. Vi skulle hjælpe med at lave en mur. Man kunne lige fra start se at Atcharas far havde det store overblik og kom med gode råd, når der var brug for dem. Arbejdet skred godt frem og pludselig havde vi muren oppe.

Manden der ligesom stod for selve murearbejdet var god til at holde sideretningen, men højden, den kunne han ikke prale med at han helt overholdt. Jeg manglede under murearbejdet et vaterpas.

Efter at muren var oppe, skulle de i gang med at pudse hele huset, et kæmpe arbejde, hvilket jeg ikke kunne / ville hjælpe med.

Men jeg havde fået sol under arbejdet.

Under arbejdet med muren var der blevet grint meget. De tror åbenbart ikke at en "falang" på ferie, kan udføre fysisk arbejde, hvilket jeg har oplevet mange gange efterhånden.

Efter et bad, var der tid til afslapning. Jeg fik hentet Mai fra skole og var oppe og "checke" pudsningen, hvilket Atcharas far havde fuldstændig styr på.

Sidst på eftermiddagen blev jeg hentet af Mæk. Jeg skulle komme derop og få lidt øl, som afslutning på dagen. Inden vi havde set os om, var vi ikke færre end 6 personer der sad og filosoferede over tilværelsen og selv om jeg ikke kunne forstå dem eller snakke med dem, havde vi det utroligt sjovt og hyggeligt.

Jeg havde taget resterne af Rommen, Whiskyen og Snapsen med, og alle undtagen Jun og Atcharas far, skulle selvfølgelig smage Snapsen. Men de faldt tilbage til deres "Billig Whisky".

Velankommen tilbage fik vi lidt at spise og derefter godnat.

Lørdag den 1. juni

Om morgenen begyndte Atchara så småt at pakke kuffert. Der var meget der skulle pakkes, men endnu troede jeg på, at vi havde plads nok.

Vi havde bl.a. gaver med fra Sau's mor og far, Pens datter Noi samtidig med at Atchara havde fået chili til et helt årsforbrug.

Desuden havde vi 2 jakkesæt med til Leo + alt det tøj som vi selv havde fået syet.

Formiddagen gik med lidt af ingenting – vi var ved at gøre afrejseklar – om ikke andet så mentalt.

Atcharas far fangede en stor grim grøn larve, som han havde stor respekt for. Om den var farlig på den ene eller anden måde, ved jeg ikke, men den kunne bide sig så uhyggeligt fast. Larven lever af alle slags blade den kan komme i nærheden af.

Inden frokost, som jeg fik meget sent, fik jeg mig en lur i liggestolen og Jesper ved min side i hængekøjen.

Om eftermiddagen kørte vi ud til Lona og Pung, men de var desværre ikke hjemme. Atcharas mor og Mæo havde hele dagen gjort klar til vores afrejse. Chili der skulle knuses, bananer der skulle frituresteges mango osv. og efterhånden begyndte jeg at ane pladsproblemer, men det skulle vise sig.

Lige før aftensmaden fik vi os et ordentligt regnskyl igen, hvilket betød at der kom hundredvis af de store møl om aftenen, hvilket igen tiltrak de store frøer og andet kryb.

Søndag den 2. juni

Straks efter at vi var stået op, begyndte vi at pakke og sædvane tro – herskede der total forvirring. Atchara havde taget noget tøj fra, som hun mente kunne blive i Thailand, til fordel for gaver, mad og andre ting og sager vi skulle have med til Danmark.

Dette fik jeg ændret lidt på. Vi vendte "bøtten" 180° og tog de gaver og mad med der var plads til, og jeg tror vi fik plads til næsten det hele.

Men alle 3 kufferter + 1 taske var bugnende fulde til bristepunktet og tunge som bare pokker. Vores officielle vægtgrænse var 120 kg, og som jeg troede at vi holdt os indenfor.

Vi havde aftalt at vi skulle køre omkring kl. 15.00 og til vores glæde fik vi at vide at det var Jun der skulle køre med os.

Fra at vi var færdige med at pakke og til vi skulle køre, sneglede tiden sig af sted. Det var ligesom om, nu var ferien slut og nu ville vi bare hjem.

Kl. 15.30 tog vi afsked med Ban Dan og vendte næsen sydover. Med os var Mæo, Mai, Atcharas mor og far samt selvfølgelig Mæk.

1 times tid før ankomst til lufthavnen, gjorde vi holdt for at få noget at spise. Vores sidste måltid sammen med familien for denne gang.

Og ligesom altid var der en lidt trykket stemning – der blev ikke sagt ret meget. Alle var klar over at afskedens time nærmede sig.

I lufthavnen fik vi som det første afleveret vores bagage – uden problemer. Vi havde omkring 100 kg med.

Derefter fik jeg købt lufthavnsafgiftsbilletter. 500,- Bath pr. person, og nu var vi klar til hjemturen.

Vi fandt nogle bænke, hvor vi kunne slappe af indtil vi skulle gå. Jeg fik købt lidt øl og vand, men der var ikke den store interesse.

Casper var i mellem tiden blevet syg og kastede op.

Medens vi ventede ankom Jut, Daj og Noi + hendes kæreste for at sige farvel til os. Daj havde 3 jakker med til mig og som han fik 1.000,- Bath for, til stor glæde for ham.

Daj skal om 14 dage 2 år i fængsel, da politiet har fundet én "narkotikapille" i hans hus. Han nægter sig skyldig, men kan ikke bevise hans uskyld.

Huset har i perioden hvor man har fundet pillen været udlejet til en kammerat.

Omkring kl. 21.30 spurgte jeg Atchara om ikke vi skulle gå ind nu, så de andre kunne fortsætte turen hjemad – men det kunne der ikke blive tale om. Atcharas mor var ligeglad med at skulle komme senere hjem.

Kl. 22.00 tog vi afsked med dem alle, hvilket var en rørende afsked. Atcharas mor havde svært ved at holde tårerne tilbage, men nu skulle det være.

Vi havde haft en utrolig spændende ferie i Thailand sammen med Atcharas familie og selvfølgelig Minna og Leo, og nu "kaldte den virkelige verden" på os igen.

Kl. 00.45 lettede vi med Thai Air, en Boeing 747-400 og 10½ time forude ventede Danmark på os.

Vi havde fået knap så gode pladser denne gang. 3 vinduespladser + 1 sæde i midten. Jesper og Casper faldt hurtigt i søvn. Jeg havde givet dem min plads, så de kunne ligge ned, hvilket var til stor gavn for dem.

Jeg lå / sad på gulvet foran dem, så jeg straks kunne trøste dem, hvis der skulle blive noget. Jeg fik ikke ret meget søvn, men lidt blev det da til. Til gengæld oplevede jeg solopgangen helt nede fra omkring Pakistan til omkring Moskva, hvilket var utroligt flot. Det var total skyfrit.

Vi landede ca. kl. 06.30 i København og gik straks over i indenrigslufthavnen, hvor vi fik lidt morgenmad. Nu skulle vi til at vænne os til de danske priser igen. Lidt morgenmad og en avis kostede 100,- D.kr eller 500,- Bath, og så var vi kun 4 personer og ikke 12 som vi plejede at være.

Turen til Karup var på den sidste del noget af et mareridt. Maskinen hoppede og dansede og jeg har ikke prøvet det så slemt før på denne strækning, men vi landede i god behold. Nu blev det spændende at se om mor og far var ankommet.

Det var de, men som noget nyt skulle jeg hente min bagage i et specielt rum for udenrigskufferter. Far gik med derind for at hente de tunge kufferter. Det første vi blev mødt af, var 2 narkohunde og så var jeg godt klar over at tolderne også var tilstede – og ganske rigtigt.

De startede med at give far en ordentlig skideballe for hans tilstedeværelse. Men til hans forsvar skal lyde, at der ingen steder står at det kun er personer der har været udenrigs, der må gå derind.
Men han gik.

Tilbage stod Atchara og jeg og det første spørgsmål var hvor længe vi havde været bortrejst og dernæst om vi havde spiritus eller cigaretter med.
Jeg forklarede at vi overhovedet ikke havde hverken det ene eller det andet med og at det havde været en familietur.

Han ville gerne se en kuffert og jeg forklarede at der var frit valg på hylde 1. Han udpegede en kuffert og Atchara forklarede stille og roligt hvad det var for grøntsager og andre gode ting og sager, hun havde med hjem.
Kufferten var selvfølgelig OK, og han bad om en anden, som også var OK. Derefter kunne vi fortsætte.

Heldigvis bad han ikke om kufferten hvor hele Atcharas apotek var gemt – det var sådan set det jeg havde frygtet mest.

Vi fik pakket bilen og kørte mod Sdr. Felding.

Derhjemme var Poul Erik netop blevet færdig med at slå græsplænen. Han syntes den var blevet for lang. Vi fik lige en velkomst øl – lidt frokost, og derefter kørte mor og far hjemad igen. De kunne godt se at vi havde rigeligt at gå til.

Kufferterne skulle pakkes ud, hvilket Atchara stod for, og jeg gik i gang med vasketøjet – der var uhyggeligt meget.

Status på ferien

Efter hjemkomst fra Thailand var det tid til at gøre status for vores overståede ferie i Thailand.

Vi havde valgt at invitere Minna og Leo med ud til Atcharas forældre, da de begge 2 er personer vi ynder at være sammen med – både Casper, Jesper og selvfølgelig Atchara og jeg, og jeg må indrømme at de første 16 dage gik ud over al forventning.

Vi havde stunder hvor vi prøvede at fordøje de oplevede oplevelser, stunder hvor vi havde det kanon sjovt, stunder hvor vi kunne være alvorlige, når vi oplevede det virkelige Thailand, stunder hvor vi bare slappede af, stunder hvor vi prøvede at sætte os ind i deres dagligdag og selvfølgelig stunder hvor vi bare var "almindelige" turister.

Turen i år er den dyreste tur vi nogensinde har foretaget og det på trods af at Minna og Leo var en stor økonomisk hjælp i forbindelse med vores mad orgier. De betalte faktisk hver anden gang vi skulle have noget at spise og bussen / lokale taxier deltes vi om at betale.

Når det så er sagt, er det også den mest spændende tur vi har haft. Vi oplevede utroligt meget og kom meget tæt på thailændernes dagligdag / levemåde.

I den sidste periode efter at Minna og Leo var taget hjem, havde vi tid til at slappe af og fordøje de mange indtryk vi havde fået på vores rundtur de sidste 10 dage. Vi faldt ligesom ind i den daglige rytme.

Økonomisk status:

Vaccinationer:	2.520,-
Rejseforsikring:	1.272,-
Rejse:	16.446,-
Lommepenge:	40.000,-
Billeder:	1.500,-
Vinduer:	3.500,-
I alt	65.238,- kr. + det løse.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
5	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stokholm
1	Belgien	
1	Finland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edingburg
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
5	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Letland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodja (grænsen)	
33	Lande	17 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air og Lufthansa, British Airways Sunair.

og har sammenlagt ca. fløjet 200.835 km. (checket med diverse luftblade).